

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

21000 SPLIT – Mažuranićevo šet. 24B

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud **SPLIT**

Poslovni broj spisa **1St-115/2019-6**

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC SPLIT

12 -04- 2019

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA 120-11 / 19-06 / 32
07-02-19-16

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv **HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREB – Područna služba u Splitu,**

OIB : **84397956623**

Adresa / sjedište

Split - Obala kneza Branimira 15

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv **BRODOTROGIR D.D**

OIB **02610134628**

Adresa / sjedište

Trogir – Put brodograditelja 16

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Sudski postupak u tijeku OS u Splitu – Stalna služba u Trogiru broj P-3086/2016

Iznos dospjele tražbine **62.751,68 kn**

Glavnica **40.868,38 (kn)**

Kamate **21.883,30 (kn)**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Tužba s prilogima (rješenje HZMO – Područne službe Split br. 55336 od 23.09.1999.g., prijava o nesreći na poslu, izračun razmjernog iznosa invalidske mirovine)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **NE / DA** za iznos _____ (kn)

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 09.04.2019

Potpis vjerovnika

[Signature]

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU

DATUM: 23.09.1999.

BROJ SPISA 055336

OSOBNI BROJ 03147702236

JMBG 1011952383626

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU, U PREDMETU BIVŠEG KORISNIKA PRAVA NA TEMELJU PREOSTALE RADNE SPOSODNOSTI, NEPOSREDNE OPASNOSTI OD NASTANKA INVALIDNOSTI I IZMIJENJENE RADNE SPOSODNOSTI, NA TEMELJU ČLANKA 105. I 110. ZAKONA O MIROVINSKOM OSIGURANJU ('NARODNE NOVINE', BROJ 102/98 - SKRAĆENO ZOM) I ČLANKA 16. STAVKA 1 STATUTA HRVATSKOG ZAVODA ZA MIROVINSKO OSIGURANJE ('NARODNE NOVINE', BROJ 163/98 - SKRAĆENO STATUT) DONOSI SLJEDEĆE

RJEŠENJE

OSIGURANIKU RADIĆ VICKO ROĐ. 10.11.1952. ODREBUJE SE, POČEVŠI OD 1. SIJEČNJA 1999. INVALIDSKA MIROVINA ZBOG PROFESIONALNE NESPOSODNOSTI ZA RAD U SVOTI OD 1183,96 KN MJESEČNO.

OD 1.7.1999. USKLADENA MIROVINA IZNOSI 1229,54 KN MJESEČNO.

ISPLATA OVE MIROVINE PRIPADA POČEVŠI OD 1.1.1999. , UZ OBRACUN ISPLAĆENIH SVOTA MIROVINE ODREĐENIH PRIVREMENIM RJEŠENJEM.

OVA MIROVINA ISPLAĆIVAT ĆE SE IZ SREDSTAVA HRVATSKOG ZAVODA ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, MJESEČNO UNATRAG.

ZALSA NE ODGAĐA IZVRŠENJE RJEŠENJA.

OBRAZLOŽENJE

POSTUPAK ZA OSTVARIVANJE PRAVA NA INVALIDSKU MIROVINU PODRENUJ JE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI.

I PROVEDENOM JE POSTUPKU UTVRĐENO:

- DA JE RJEŠENJEM OVE PODRUČNE SLUŽBE, BROJ 055336 OSIGURANIKU PRIZNATO PRAVO NA NAKNADU PLAĆE ZBOG NEZAPOSLENOSTI, NA TERET SREDSTAVA BIVŠEG REMIORH,
- DA JE ČLANKOM 174. ZOM KOJI JE STUPIO NA SNAGU 1. SIJEČNJA 1999. PROPISANO DA SE KORISNICIMA PRAVA NA TEMELJU PREOSTALE RADNE SPOSODNOSTI, NEPOSREDNE OPASNOSTI OD INVALIDNOSTI I IZMIJENJENE RADNE SPOSODNOSTI, KOJI SU TA PRAVA OSTVARILI PREMA PROPISIMA KOJI SU VRIJEDILI DO 31. PROSINCA 1998., PREVOĐE TA PRAVA OD 1. SIJEČNJA 1999. NA INVALIDSKU MIROVINU ZBOG PROFESIONALNE NESPOSODNOSTI ZA RAD, PREMA ODREDBAMA ZOM,
- DA JE OSIGURANIK ROĐEN 10.11.1952. PA JE PREMA TOME DO DANA 31.12.1998. NAVRŠIO 46 GOD. 01 MJ. I 21 DANA ŽIVOTA,
- DA MIROVINSKI STAŽ OSIGURANIKA PREMA ČLANKU 22. STAVKU 1. TOČ. 1, STAVKU 2, 3, 5, 6 I 7 ZOM, IZNOSI DO DANA 31.12.1998. UKUPNO 27 GOD. 03 MJ. I 06 DANA.

I MIROVINSKI STAŽ UTVRĐENA SU, NA TEMELJU ČLANKA 22. ZOM, RAZDOBLJA STAŽA OSIGURANJA.

OD	DO	TRAJANJE (GOD, MJ, DANA)
00.00.1970.	31.12.1979.	08 03 06
01.01.1980.	31.12.1980.	01 00 00

00.00.1981.	00.00.1981.	00 08 09
00.00.1981.	00.00.1981.	00 03 21
01.01.1982.	31.12.1983.	02 00 00
01.01.1984.	31.12.1988.	05 00 00
01.01.1989.	31.12.1989.	01 00 00
01.01.1990.	31.12.1990.	01 00 00
01.01.1991.	31.12.1995.	05 00 00
00.00.1996.	00.00.1996.	00 06 00
00.00.1996.	00.00.1996.	00 06 00
01.01.1997.	31.12.1998.	02 00 00

PRIDODANI STAŽ UTVRĐEN PREMA ODREDBI ČLANKA 29. ZONOG IZNOSI UKUPNO 08 GOD. 04 MJ. I 26 DANA, A RAČUNA SE TAKO DA SE PRISREĆE RAZDOBLJA OD 1.1.1992. DO NAVRŠENE 55. GODINE ŽIVOTA OSIGURANIKA U TRAJANJU OD SVIJE TREĆINE, A NAKON 55. DO NAVRŠENE 60. GODINE ŽIVOTA OSIGURANIKA U TRAJANJU OD JEDNE POLOVINE.

MIROVINSKI STAŽ KOJI SE RAČUNA ZA IZRAČUN MIROVINE DO DANA 31.12.1996. IZNOSI UKUPNO 40 GOD. 00 MJ. I 00 DANA, BUĐUĆI DA JE INVALIDNOST NASTALA ZBOG OZLJEDE NA RADU ILI PROFESIONALNE BOLESTI.

U POSTUPKU IZRAČUNA MIROVINE, NA TEMELJU ODREDBA GL.74. DO 82., 174. I 184. ZONOG, UTVRĐUJE SE:

GOD- INA	TIS.	STAŽ	SATI RADA	PLAĆA	SATI BOL.	PROSJEČNA GOD.PL.U RH	VALJEDN. BODOVI
1970	M4	1410	1498	0,84	0000	1,51	1,5583
1971	M4	1200	2525	2,32	0000	1,86	1,2340
1971	M4	0000	0000	0,00	0168	0,00	0,0623
UKUPNO ZA GODINU 1971							
1972	M4	0123	0400	0,39	0000	2,21	0,1755
1973	M4	0703	1128	1,53	0000	2,40	0,5120
1973	M4	0000	0000	0,00	0184	0,00	0,0843
UKUPNO ZA GODINU 1973							
1974	M4	1200	2261	2,66	0000	3,15	0,8444
1974	M4	0000	0000	0,00	0040	0,00	0,0183
UKUPNO ZA GODINU 1974							
1975	M4	1200	2037	3,42	0000	3,49	0,8792
1975	M4	0000	0000	0,00	0096	0,00	0,0440
UKUPNO ZA GODINU 1975							
1976	M4	1200	2160	4,46	0000	4,52	0,9867
1976	M4	0000	0000	0,00	0308	0,00	0,0953
UKUPNO ZA GODINU 1976							
1977	M4	1200	2911	7,91	0000	5,37	1,4730
1977	M4	0000	0000	0,00	0144	0,00	0,0660
UKUPNO ZA GODINU 1977							
1978	M4	1200	2404	7,34	0000	6,42	1,1258
1978	M4	0000	0000	0,00	0084	0,00	0,0293
UKUPNO ZA GODINU 1978							
1979	M4	1200	0128	0,52	0000	7,69	0,0539
1979	M4	0000	0000	0,00	2072	0,00	0,9426
UKUPNO ZA GODINU 1979							
1980	M4	1200	0000	0,00	0219	0,00	1,0074
1980	M4	0809	0000	0,00	1302	0,00	0,8864
1981	M4	0321	0682	3,04	0000	9,37	0,3177
UKUPNO ZA GODINU 1981							
1982	M4	1200	2191	9,77	0000	9,57	1,0009
1983	M4	1200	2191	9,77	0000	9,57	1,0009
1984	M4	1200	2708	41,58	0000	29,64	1,4320
1984	M4	0000	0000	0,00	0188	0,00	0,0862
UKUPNO ZA GODINU 1984							
1985	M4	1200	3029	30,71	0000	52,17	1,5501

1985	M4	0000	0000	0,00	0112	0,00	0,0013
UKUPNO ZA GODINU 1985							1,6013
1986	M4	1200	2850	158,82	0000	109,19	1,4344
1987	M4	1200	2311	241,52	0000	224,12	1,0776
1987	M4	0000	0000	0,00	0000	0,00	0,0367
UKUPNO ZA GODINU 1987							1,1143
1988	M4	1200	2110	594,97	0000	617,08	1,1282
1988	M4	0000	0000	0,00	0100	0,00	0,0456
UKUPNO ZA GODINU 1988							1,1720
1989	M4	1200	2177	14215,59	0000	9970,98	1,4402
1989	M4	0000	0000	0,00	0032	0,00	0,0147
UKUPNO ZA GODINU 1989							1,4549
1990	M4	1200	1941	65038,60	0000	57432,00	1,1324
1990	M4	0000	0000	0,00	0394	0,00	0,1806
UKUPNO ZA GODINU 1990							1,3130
1991	M4	1200	2015	80067,80	0000	96941,00	0,8196
1991	M4	0000	0000	0,00	0176	0,00	0,0807
UKUPNO ZA GODINU 1991							0,9103
1992	M4	1200	2180	163702,40	0000	400060,00	0,4142
1993	M4	1200	2293	3998354,00	0000	6316260,00	0,9497
1994	M4	1200	2307	14790,20	0000	14904,00	0,7211
1994	M4	0000	0000	0,00	0056	0,00	0,0257
UKUPNO ZA GODINU 1994							0,7468
1995	M4	1200	1623	13418,48	0000	21810,00	0,6151
1995	M4	0000	0000	0,00	0481	0,00	0,2205
UKUPNO ZA GODINU 1995							0,8356
1996	M4	0000	1096	15968,72	0000	38916,00	0,4102
1996	M4	0000	1096	4,89	0000	9,37	0,5110
UKUPNO ZA GODINU 1996							0,9213
1997	M4	1200	2191	9,77	0000	9,37	1,0206
1998	M4	1200	2191	9,77	0000	9,37	1,0209

1. NAJPOVEKLONIJI PROSJEČNI VRIJEDNOSTI BODOVI 1,3027
2. ZA OBRAČUNSKO RAZDOBLJE OD 1.1. DO 31.12.1998
3. PRIDODANI STAŽ ZA 14 L
4. MIROVINSKI STAŽ ZA IZRAČUN MIROVINE 40 GO GO
5. POLAZNI FAKTOR 1,0000
6. OSOBNI BODOVI (1. X 4. X 5.) 51,5060
7. MIROVINSKI FAKTOR 0,6667
8. AKTUALNA VRIJEDNOST MIROVINE 35,16

SVOTA MIROVINE UTVRĐUJE SE PREMA ODREDBAMA ČLANKA 74. ZOPD TAKO DA SE OSOBNI BODOVI 50,5060 POMNOŽE S MIROVINSKIM FAKTOROM 0,6667 I AKTUALNOM VRIJEDNOSTI MIROVINE NA DAN OSTVARIJAVANJA PRAVA NA MIROVINU 35,16 KN (ODLUKA O AKTUALNOSTI VRIJEDNOSTI MIROVINE, "NARODNE NOVINE", BROJ 31/1999 OD 31.03.1999.), ŠTO IZNOSI 1183,96 KN MJESечно.

OD 1. SRPNJA 1999. AKTUALNA VRIJEDNOST MIROVINE IZNOSI 36,51 KN (ODLUKA O AKTUALNOSTI VRIJEDNOSTI MIROVINE, "NARODNE NOVINE", BROJ 31/1999) P: SE MIROVINA OD 1. SRPNJA 1999. ODREĐUJE U SVOTI OD 1279,94 KN MJESечно.

DAK S KUJIP OSIGURAVANIKU PRIPADA PRAVO I ISPLATA INVALIDSKOJ MIROVINE SUPLERNIJE PREMA ČLANKU 174. ZOPD.

PREMA ČLANKU 47. STAVAK 1. ZOPD, INVALIDSKA MIROVINA JE DODATA U MJESечNOJ SVOTI I ISPLACUJE SE UNUTRAG.

ZALBA NE ODGAĐA IZVRŠENJE OVOGA RJEŠENJA PREMA ODREDBI ČLANKA 120. STAVKA 3. ZMO.

NA TEMELJU ČLANKA 92. ZMO KORISNIK MIROVINE DUŽAN JE U ROKU OD 15 DANA PRIJAVITI ZAVODU SVAKU PROMJENU NASTALU U OSOBNIM ILI STVARNIM OKOLNOSTIMA KOJA UTJEČE NA PRAVO ILI NA OPSEG KORIŠTENJA TOGA PRAVA (SKLAPANJE UGOVORA O RADU, POČETAK OBAVLJANJA SAMOSTALNE DJELATNOSTI NA TEMELJU KOJE JE OSIGURAN, SKLAPANJE BRAKA, PROMJENA ADRESE PREBIVALIŠA + BORAVIŠTA I DR.).

U P U T A O P R A V N O M L I J E K U

PROTIV OVOGA RJEŠENJA MOŽE SE PREMA ČLANKU 120. STAVKU 1. ZMO, IZJAVITI ZALBA HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, SREĆIŠNJOJ SLUŽBI, U ROKU OD 15 DANA, RAČUNAJUĆI OD DANA PRIMITKA OVOGA RJEŠENJA, ZALBA SE PREDAJE ILI SLUJE POSTOJEĆOJ PODRUČNOJ SLUŽBI, A MOŽE SE IZJAVITI I USKORO U ZAPISNIKU TE JE OSLOBODENA PRISTOJBE.

PREDSTOJNIK PODRUČNE SLUŽBE

RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

JOSIP KUNAC V.R.

1. RAUČIĆ VICKO
21222 MARINA
VRSINE

2. ARHIVU

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU, Obala kneza Branimira 15, 21000 Split tel:021/399-183, fax:021/398-385, www.mirovinsko.hr

Klasa: 140-01/08-29/93

Ur.broj: 341-18-07/1-10-

Split, 01.02.2010.g.

...Kljaković-Gašpić
U. 1 -02- 2010

**OPĆINSKI SUD U TROGIRU
TROGIR**

TUŽITELJ: Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje
Područna služba u Splitu

TUŽENIK: BRODOTROGIR d.d.
Trogir, Put brodograditelja 16

TUŽBA

radi isplate 85.041,56 kn

Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudskih
pristojbi prema čl. 15. st.1. t.2. Zakona o
sudskim pristojbama

1.
Pravomoćnom presudom Općinskog suda u Trogiru, broj P-267/06 od 12.02.2007.g. usvojen je naš
tužbeni zahtjev za isplatu odgovarajućih iznosa u razdoblju od 01.01.1999. do 28.02.2002.g. na ime
izvršene isplate mirovine.

DOKAZ: - preslika citirane presude
- preslika presude Županijskog suda u Splitu, broj GŽ-5049/07 od 06.03.2008.g.

2.
Zavod i dalje trpi štetu, te je po istom činjeničnom i pravnom osnovu oštećen za daljnje isplate invalidske
mirovine u svoti od 85.041,56 kn, a za razdoblje od 01.01.2007. do 31.01.2010.g.

DOKAZ: - ispis iz AOP-a
- specifikacija izvršene isplate

3.
Odgovornost tuženika za naknadu štete temelji se na čl. 211. Zakona o mirovinskom osiguranju.
Visina štete temelji se na propisu čl. 213. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju.

Na temelju iznesenog predlaže se sudu donošenje slijedeće

PRESUDE

Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju u korist Državnog proračuna
RH, žiro račun br. 1001005-1863000160 poziv na broj odobrenja 26/5908-27-19-03147702236 iznos od
85.041,56 kn sa zateznim kamatama koje teku od podnošenja tužbe do isplate po stopi 14%, a u
slučaju promjene stope zateznih kamata, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je
vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećaj za pet postotnih poena, te
da mu naknadi parnični trošak.

Za TUŽITELJA
OPUNOMOĆENIK
Dijana Grgin, dipl.iur.

I ZDRAVSTVA

OPĆINA

PODRUŽNICA

PRIJAVA O NESREĆI NA POSLU

I. PODACI O OBVEZNIKU PRIJAVE

Redni broj	PITANJA	ODGOVORI (popunjava obveznik podnošenja prijave)	Popunjava obrađivač
1	Puni naziv (za pri- vatnog poslodavca ime i prezime)	Brodograđevna Industrija Brodoremont	
2	Obveznik podnošenja prijave (radna ili druga) organizacija ili privatni poslodavac	Vrsta i grana djelatnosti Brodogradnja 118	
3	Puna adresa (mjesto, ulica i broj, općina - za brodove ime broda)	Trogir	

II. PODACI O NESREĆI NA POSLU

4	Datum (dan, mjesec i godina)	10.1.1979.	
5	Kad se nesreća dogodila	Dan u tjednu srijeda	
6	Doba dana (od 0 do 24 sata)	u 13 sati	
7	Na mjestu obavljanja poslova odnosno rad. zadataka (da - ne). Ako je odgovor »da«, pobi- že opisati mjesto	da, radionica	
8	Gdje se nesreća dogodila	Na redovnom putu	
9	od stana do stal- nog mjesta rada (da - ne)	ne	
10	od stalnog mjesta rada do stana (da - ne)	ne	
11	Na službenom putu (da - ne)	ne	
12	Da li je bilo i koliko osoba koje su poginule na mjestu nesreće odnosno umrle na putu do zdrav- stvene ustanove	ne	
13	Koliko je ukupno osoba ozlijeđeno u nesreći (zajedno s poginulim na mjestu nesreće odnosno umrlima na putu do zdravstvene ustanove)	3	
14	Da li se slična nesreća dogodila prije toga na istome radnom mjestu i na istom poslu (da - ne) i kada (datum)	ne	
15	Izvor nesreće	mašina radilica za obradu drva	

* Popunjava SIZ zdravstvenog osiguranja

15	Uzrok nesreće	nedostatak zaštitnih naprava	
16	Kratak opis nesreće	Prilikom rada /pilenja/ na cirkularu ušlijed nedostatka zašt. naprave i nesiguran način rada dotični se povrijedio.	
17	Da li je utvrđeno da je radnik na radnom mjestu ugrožen (da - ne) i tko je izvršio utvrđivanje	ne	
18	Korištenje osobnih zaštitnih sredstava na radu	Je li bilo naređeno korištenje osobnih zaštitnih sredstava (da - ne)	da
19		Jesu li korištena osobna zaštitna sredstva (da - ne)	ne

III. PODACI O OZLIJEĐENOM

20	Ime, ime oca i prezime	Radić Vicko Vice	
21	Spol (muški - ženski)	muško	
22	Kada i gdje je rođen	Datum (dan, mjesec i godina)	19.11.1952.
23		Mjesto	Vrsine
24		Općina	Trogir
25	Prebivalište	Mjesto	Vrsine
26		Adresa (ulica i broj)	
27		Općina	Trogir
28			
29	Zanimanje (posao koji obavlja u svom redovnom radu)	stolar	
30	Školska sprema	industrijska škola	
31	Stručno obrazovanje radnika	KV	
32	Način stjecanja stručnog obrazovanja	redovan	
33	Stručna sprema za rad na radnom mjestu	KV	
34	Da li je radnik obučavan iz materije o zaštiti na radu (da - ne)	ne	
35	Posao koji je radio u trenutku kada se desila nesreća	pilio šperploču	
36	Koliko je dugo ozlijeđeni radio posao na kome je ozlijeđen (u toku svog radnog staža)	7 god.	

37	Koliko je sati radio toga radnog dana prije nesreće (navesti broj sati)	6 sati	
38	Da li je radnik ozlijeđen za vrijeme redovnog, produženog ili izvanrednog rada	za vrijeme redovnog rada	
39	Da li je radnik prije toga pretrpio nesreću na poslu, koliko puta i kada	ne	
40	Ozlijeđeni dio tijela	prsti lijeve ruke	
41	Da li je ozljeda smrtonosna (na mjestu nesreće, odnosno na putu do zdravstvene ustanove)	ne	
42	Osnova osiguranja	radni odnos	
43	Članovi obitelji koje uzdržava (navesti ime i adresu ako ne stanuju zajedno s ozlijeđenim)	./..	

IV. PODACI O NEPOSREDNOM RUKOVODIOCU

44	Ime i prezime	Bešić Ivo	
45	Puna adresa	Trogir	

V. PODACI O OČEVICU

46	Ime i prezime	Stipčić Joško	
47	Puna adresa	Trogir	

UVIĐAJ IZVRŠILI

Datum 16.01.1989. 197..... 1. Bešić Ivo, poslovođa
Mjesto Trogir 2.

M. P.

Redni broj u knjizi evidencije	3.
Popunjava obveznik podnošenja prijave	

Radna organizacija "BRODOGRADILIŠTE"
u sastavu SOU Brodograđevna Industrija
"JOZO LOZOVINA MOSOR"
TROGIR

Potpis
odgovornog rukovodioca

VI. MIŠLJENJE INSPEKTORA RADA O POJEDINIM PITANJIMA

Redni broj pitanja	Odgovor	Popunjava obrađivač	Redni broj pitanja	Odgovor	Popunjava obrađivač

Datum 197.....
Mjesto

Potpis
inspektora rada

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE- SREDIŠNJA SLUŽBA

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb ,www.mirovinsko.hr

ODJEL ZA POSLOVE OBRAČUNA I ISPLATE
(za Područnu službu u Splitu)

Zagreb, 08. siječnja 2019.

OB-03147702236

IZRAČUN

razmjernog iznosa invalidske mirovine
osiguranika VICKA RADIĆ

Vrsine, Marina

za razdoblje od 01. veljače 2010. do 31. svibnja 2013.

I.OSNOVA ZA IZRAČUN

Osiguraniku **VICKU RADIĆ** rođenom 10.11.1952. kod kojeg je zbog **profesionalne nesposobnosti za rad**, rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Splitu broj 055336 od 23.09.1999. **priznato je počevši od 01.01.1999. pravo na invalidsku mirovinu** u svoti od 1.183,96 kn mjesečno. Od 1.7.1999. usklađena mirovina iznosi 1.229,54 kn mjesečno.

Osiguranik **VICKO RADIĆ** rođen 10.11.1952. navršio je do dana priznavanja prava na invalidsku mirovinu (01.01.1999.) ukupno 27 godina 03 mjeseca i 06 dana mirovinskog staža, zaokruženo **27 godina mirovinskog staža i 46 godina života**.

Za razdoblje od **01.02.2010. do 31.05.2013.** svota ukupno isplaćene mirovine iznosi **98.954,91 kn**.

II. TEHNIČKI PODACI

1. Podaci za izračun razmjernog iznosa mirovine

p- preostali ostvariv mirovinski staž iznosi **19 godina**

n- mogući ostvariv mirovinski staž iznosi **46 godine**

M –svota ukupno isplaćene mirovine iznosi **98.954,91 kn**.

2. Prema odredbama članka 160. stavak 2. točka 1. i stavka 5. ZOMO(NN broj 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07, 35/08, 40/10, 121/10, 130/10, 139/10, 61/11, 114/11, 76/12 i 112/13.) razmjerni iznos mirovine se određuje prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika, odnosno osobe po kojoj su članovi obitelji stekli pravo na mirovinu, potrebnih za stjecanje prava na punu starosnu mirovinu.

III. RAZMJERNI IZNOS MIROVINE

Izračun razmjernog iznosa mirovine

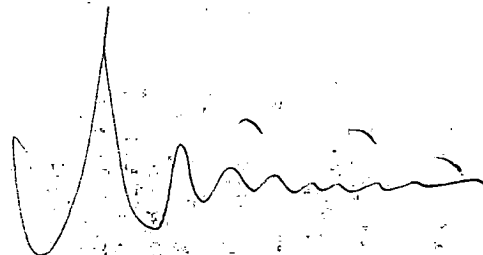
Ostv. mir. staž	Godine života	Uvjet god. živ. za star. mir. prema ZOMO-u	p	n	Koeficijent	M	x
1	2	3	4	5	6	7	8
27	46	65	19	46	0,4130	98.954,91	40.868,38

Razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara preostalom vremenu mirovinskog staža i godina života oštećene osobe do stjecanja prava na starosnu mirovinu iznosi **40.868,38 kn**, a to je koeficijent **0,4130** od svote ukupno isplaćene invalidske mirovine za razdoblje od **01.02.2010. do 31.05.2013.**

IZRAČUN PRIPREMILA:

stručni suradnik

Maja Pendić

hzm.

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE

Područna služba u Splitu

KLASA: 140-01/08-29/93

URBROJ: 341-18-07/1-19-49

Split, 06.02.2019.g.

- 7 - 02 - 2019

**OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U TROGIRU
P-3086/2016**

TROGIR

TUŽITELJ: HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
Područna služba u Splitu,
OIB: 84397956623

TUŽENIK: BRODOTROGIR d.d.
Put brodograditelja 16, Trogir
OIB: 02610134628

PODNEŠAK TUŽITELJA

Pred Naslovnim sudom u tijeku je parnica za isplatom jednokratne naknade štete u skladu sa čl. 160. st. 4 Zakona o mirovinskom osiguranju.

Budući je osiguranik tužitelja Vicko Radić umro 06.05.2013.g. tužitelj odustaje od potraživanja jednokratne naknade štete, te uređuje tužbeni zahtjev na način da potražuje razmjerni iznos invalidske mirovine za razdoblje od 01.02.2010 do 31. svibnja 2013.g. u svoti od **40.868,38 kn** zajedno s kamatama počevši od 01.06.2013.g. do 31.07.2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, a od 01.08.2015.g. do isplate sa zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih zna razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena.

Tužitelj u privitku dostavlja izračun razmjernog iznosa mirovine, te obavijest o upisu činjenice smrti za osiguranika tužitelja Vicka Radića.

**ZA TUŽITELJA
GENERALNI PUNOMOĆNIK**

Dijana Grgin, dipl. iur.

REPUBLICA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U TROGIRU
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Trogiru, po sucu Denisu Dučiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO), Područna služba u Splitu, (OIB:84397956623), Split, Obala kneza Branimira 15, zastupan po generalnoj punomoćnici Vjeri Špika, diplomiranoj pravnici, zaposlenici kod tužitelja, protiv tuženika Brodotrogir d.d. (OIB:02610134628), Trogir, Put Brodograditelja 16, zastupan po generalnoj punomoćnici Ljubinki Batinica, dipl. pravnici, zaposlenici kod tuženika, radi isplate i naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 3. travnja 2014. godine, u prisutnosti punomoćnice tužitelja Vjere Špika, diplomirane pravnice i punomoćnice tuženika Ljubinke Batinice, diplomirane pravnice, na ročištu radi donošenja ,objave i dostave presude održanom dana 16. svibnja 2014. godine

presudio je

Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, žiro račun broj: 1001005-1863000160, poziv na broj odobrenja 26/5908-27-19-03147702236 iznos od 85.041, 56 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 4. veljače 2010. godine pa do isplate, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, te iznos od 293.585,63 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. siječnja 2011. godine, pa do isplate, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, dok se zahtjev u ovom dijelu za potraživanje zakonske zatezne kamate za vrijeme od 20. siječnja 2011. godine pa do 23. siječnja 2011. godine, odbija kao neosnovan

Obrazloženje

Kod ovog suda dana 4. veljače 2010. godine zaprimljena je tužba u kojoj tužitelj zahtijeva od tuženika isplatu iznosa od 85. 041,56 kuna s osnova naknade štete budući je od strane tužitelja trećoj osobi isplaćena invalidska mirovina za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine, pozivajući se da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Trogiru, broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine tužitelju bio prihvaćen tužbeni zahtjev postavljen prema tuženiku po istom činjeničnom i pravnom osnovu radi naknade štete zbog isplate invalidske mirovine trećoj osobi tada postavljen za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine do 28. veljače 2002. godine. Tužitelj smatra da osnova odgovornosti tuženika i visina štete proizlaze iz posebnog propisa koji regulira područje mirovinskog i invalidskog osiguranja budući je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Splitu od 23. rujna 1999. godine osiguraniku Vicku Radiću kao bivšem zaposleniku tuženika, rođenom 10. studenog 1952. godine priznato pravo na isplatu invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 1. siječnja 1999. godine, a koju od tada tužitelj isplaćuje.

Tužitelj je uz već postojeći zahtjev za naknadu štete po osnovi trajnih novčanih davanja zbog isplaćene invalidske mirovine trećoj osobi postavljen za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine, podneskom od 20. siječnja 2011. godine (zaprimljen kod suda 24. siječnja 2011. godine) postavio prema tuženiku i zahtjev za naknadu štete u jednokratnom iznosu u visini od 293. 585, 63 kuna koja se odnosi na kapitaliziranu štetu radi isplate invalidske mirovine trećoj osobi računajući za razdoblje od 1. veljače 2010. godine, pa sve do očekivanog trajanja ove obveze plaćanja.

Kako se tuženik upustio u raspravljanje po preinačenom tužbenom zahtjevu a da se prethodno nije izričito usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva, a ovako preinačeni zahtjev odnosi se na tražbinu koja proizlazi iz činjenične i pravne osnove na kojoj se temelji prvotno postavljeni zahtjev, to je sud raspravljao po preinačenom tužbenom zahtjevu koji je na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 3. travnja 2014. godine konačno i preciziran kako glasi u izreci.

Tuženik u odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu prvotno postavljenog zahtjeva za potraživanje naknade štete u iznosu od 85. 041,00 kuna postavljenom za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine, pa do 31. siječnja 2010. godine u odnosu za koju tužitelj tvrdi da je trpi isplatom invalidskih mirovina trećoj osobi kao svom osiguraniku, a bivšem zaposleniku kod tuženika, te tuženik osporava osnovanost i visinu ostalog tužbenog zahtjeva za jednokratnu naknadu štete postavljenom u iznosu od 293. 585, 63 kuna. Tuženik smatra neutemeljeno pozivanje tužitelja na osnovu pravomoćne presude Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine, tvrdeći da stranke obvezuje samo izreka pravomoćne presude, a ne i razlozi izneseni u obrazloženju koji eventualno mogu samo poslužiti identifikaciji pravnog odnosa o kojem je odlučeno izrekom, pa smatra da se svojstvom pravomoćnosti ove presude ne stječu kao utvrđeni razlozi o činjeničnoj tako i o pravnoj osnovi ovdje spornog odnosa. Tuženik osporava istinitost i vjerodostojnost isprava na kojima tužitelj temelji visinu svojeg potraživanja. Tuženik uz osporavanje osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva postavlja prigovor zastare potraživanja, tvrdeći da rokovi zastare potraživanja s osnova naknade štete prema tužitelju počinju teći od rujna 1999. godine, odnosno kada je u upravnom postupku rješenje kojim je osiguraniku priznato pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja postalo konačno, pa smatra da bi time tužba bila podnesena izvan zakonom propisanog roka zastare za ovo potraživanje.

U provedenom dokaznom postupku pregledane su u dokazne svrhe slijedeće isprave: preslika presude Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine, preslika presude Županijskog suda u Splitu, poslovni broj GŽ-5049/07 od 6. ožujka 2008. godine, specifikacija o isplaćenim iznosima mirovinskih primanja za Vicka Radića za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. prosinca 2010. godine, izdane od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/08-29/93, Ur. broj: 341-18-07/1-10 od 1. veljače 2010. godine, računalni ispisi i ovjereni računalni ispisi iz AOP-a banke podataka doznanih mirovinskih primanja mirovine za osiguranika Vicka Radića za razdoblje od siječnja mjeseca 2007. godine pa do ožujka mjeseca 2010. godine, izdanih od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje pod brojem 258. od 1. veljače 2010. godine, aktuarski izračun jednokratne naknade štete za invalidsku mirovinu osiguranika Vicka Radića, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/10-47/33, Ur. broj: 341-99-07/1-10/33 od 17. ožujka 2010. godine, očitovanje ovlaštenog aktuara Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/11-47/173, Ur. broj: 341-99-07/1-11/184 od 8. prosinca 2011. godine, te je pregledan spis predmeta Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06.

Ocjenom svih gore izvedenih dokaza, sud je na temelju odredbe čl. 7 st. 1, čl. 8 i čl. 219. st.1 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 i 57/11- nastavno ZPP-a), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno odlučio kao u izreci

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet spora jeste zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 85.041, 56 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od podnošenja tužbe pa do isplate, po osnovi dospjele naknade štete, te naknade štete koja će dospjeti u jednoj ukupnoj svoti kao kapitalizirana štednja u visini iznosa od 293. 585, 63 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od podnošenja zahtjeva za isplatu kapitalizirane štednje, sve iz razloga što tužitelj svom osiguraniku Vicku Radiću isplaćuje invalidsku mirovinu zbog gubitka sposobnosti za rad, koje je nastalo uslijed oboljenja kao posljedica povrede na radu kod tuženika kao poslodavca.

Nije sporno da tužitelj kao osiguratelj isplaćuje osiguraniku Vicku Radiću invalidsku mirovinu za period koji se odnosi na utuženo razdoblje odnosno od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine, te nije sporno da će tužitelj kao zavod zdravstvenog osiguranja i nadalje sa ovog osnova isplaćivati osiguraniku Vicku Radiću invalidsku mirovinu koju ovaj kao osiguranik prima od tužitelja.

Sporno se ukazuje pitanje je li tuženik dužan tužitelju naknaditi iznose isplaćene invalidske mirovine za predmetno utuženo razdoblje kao naknadu štete koja je dospjela za ovo razdoblje, odnosno čini se sporno je li tuženik dužan naknaditi štetu tužitelju sa osnova buduće isplate invalidske mirovine trećoj osobi Vicku Radiću u jednoj ukupnoj svoti koja čini kapitaliziranu štednju. Sporno se čini i pitanje visine potraživanja tužitelja, posebno se čini sporno pitanje zastare prava tužitelja na potraživanje prema tuženiku sa ovog osnova.

Uvidom u spis predmeta Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06, te presude, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine, u predmetu koji se vodio između tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i tuženika Brodotrogir d.d. Trogir, radi isplate, utvrđeno je da je tuženik obavezan isplatiti tužitelju iznos od 43. 304,71 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na ovaj iznos teče od dana podnošenja tužbe pa do isplate. Predmet spora u tom parničnom postupku bio je zahtjev tužitelja zbog istovjetne pravne osnove kao i u ovoj pravnoj stvari, odnosno tamo je postavljen zahtjev tužitelja za naknadu dospjele štete s osnova obveze tužitelja koja se odnosi na isplaćenu invalidsku mirovinu osiguraniku Vicku Radiću u razdoblju od 1. siječnja 1999. godine do 28. veljače 2002. godine.

Točno je što prigovara tuženik tvrdeći da stranke obvezuje samo izreka pravomoćne presude, a ne i razlozi izneseni u obrazloženju, pa da se time svojstvom pravomoćnosti ove presude iz prethodnog parničnog postupka ne stječu kao utvrđeni razlozi o činjeničnoj tako i o pravnoj osnovi ovdje spornog odnosa. Stranke naime, obvezuje cjelokupna presuda (izreka i obrazloženje) koja djeluje između stranaka inter partes, ali samo za taj pravni odnos o kojem je odlučeno pravomoćnom sudskom odlukom, pa pravomoćna sudska odluka regulira tada nastali i tada pravni odnos između stranaka koji je konačno raspravljen, međutim na nova prava i obveze stranaka se ne odnosi pravomoćna presuda niti pravomoćna presuda prema strankama nema pravni učinak za sporno razdoblje za koje se sada zahtjeva tražbina.

Iz toga razloga je potrebno raspravljati kako o pravnoj osnovi o kojoj ovisi potraživanje tužitelja tako i o osnovanosti visine potraživanja.

Međutim, iz parničnog postupka iz kojeg izvire pravomoćna sudska odluka- presuda Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine , a što se odnosi na tada raspravljeni pravni odnos između stranaka koji po pravomoćnoj sudskoj odluci obvezuje stranke koje su sudionici tog pravnog odnosa i koji su bili u procesnom svojstvu parničnih stranaka, utvrđeno je da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Splitu, broj 055336 od 23. rujna 1999. godine osiguraniku tužitelja Vicku Radiću priznato pravo na invalidsku mirovinu radi profesionalne nesposobnosti za rad sa početkom od 1. siječnja 1999. godine, budući je osiguranik tužitelja predmetno pravo stekao zbog povrede na radu kod pravnog prednika tuženika dana 10. siječnja 1979. godine, kada je radeći na radnom mjestu uslijed nedostatka zaštitne naprave na stroju (cirkularu) na kojem je obavljao radni proces, zadobio ozljedu na radu povrijedivši prste lijeve ruke, radi čega je tužitelju zbog isplaćivanja invalidske mirovine za ovog osiguranika nastala šteta za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine, pa do 28. veljače 2002. godine u tamo utvrđenom iznosu, koju je bio obvezan tuženik naknaditi.

Ovdje sada tužitelj novom tužbom iz iste činjenične i pravne osnove postavlja zahtjev prema tuženiku za naknadu štete, ali za novo razdoblje odnosno za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine, pa do 31. siječnja 2010. godine. Valjalo je utvrditi po prigovorima tuženika postoji li za ovo razdoblje valjana pravna osnova zahtjeva tužitelja.

U ovom postupku utvrđeno je da je tužitelj i dalje kao osiguratelj u obvezi isplaćivanja invalidske mirovine osiguraniku Vicku Radiću, kao prethodnom zaposleniku kod tuženika, po osnovi pravomoćne odluke donesene u upravnom postupku, dakle po osnovi rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje kojim je osiguraniku Vicku Radiću priznato pravo na invalidsku mirovinu radi profesionalne nesposobnosti zbog povrede na radu kod prednika tuženika. Dakle, utvrđeno je da se radi o činjeničnom stanju, odnosno tražbini koja izvire sa osnova istog pravnog odnosa o kojem je odlukom suda već bila utvrđena obveza tuženika za naknadu štete , odnosno za naknadu dospjele štete po ovoj osnovi za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine pa zaključno do 28. veljače 2002. godine.

Međutim , utvrđeno je i da dalje opstoje isti oni razlozi iz kojih je proizlazila obveza tužitelja za isplatu invalidske mirovine osiguraniku Vicku Radiću, jer je nesporno da tužitelj isplaćuje invalidsku mirovinu osiguraniku po istoj osnovi kao i u prethodnom razdoblju iz kojeg izvire pravomoćna sudska presuda. Nesporno je da tužitelj isplaćivao invalidsku mirovinu osiguraniku Vicku Radiću za vremensko razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine.

Kako tuženik spori pravnu osnovu zahtjeva tužitelja za naknadu štete koja je tužitelju nastala zbog isplate invalidske mirovine osiguraniku , to je za naglasiti da tuženikov prigovor nedostatka pravne osnove iz koje proizlazi tražbina nije osnovan. Pravo tužitelja na naknadu štete proizlazi iz pravomoćnog rješenja koje je doneseno u upravnom postupku u kojem je utvrđeno da je do invalidnosti osiguranika tuženika Vicka Radića došlo uslijed povrede na radu kao zaposlenika kod pravnog prednika tuženika.

Iz ovog rješenja, a i iz već o tome raspravljene činjenice iz prethodnog parničnog postupka u kojem je donesena i pravomoćna sudska odluka koja sa iste osnove obvezuje tuženika za naknadu štete tužitelju, ali za prethodno razdoblje u kojem je isplaćivana invalidska mirovina, utvrđeno je da je osiguraniku tužitelja Vicku Radiću počevši od 1. siječnja 1999. godine određena invalidska mirovina zbog nastale profesionalne nesposobnosti za rad uslijed nesreće na radu od 10. siječnja 1979. godine kada je osiguranik tužitelja prigodom obavljanja poslova i radnih zadataka kod prednika tuženika doživio nesreću na radu izvršavajući radne zadatke na stroju- cirkularu, sve zbog nedostatka zaštitnih naprava, koje je prednik tuženika bio dužan osigurati, a uslijed propusta tuženika u provođenju mjera zaštite na radu osiguranik tuženika je zadobio ozljede i pri tom ostvario pravo na invalidsku mirovinu, po čemu tužitelj i unutar ovdje utuženog razdoblja isplaćuje osiguraniku invalidsku mirovinu.

Budući je pravo osiguranika tužitelja Vicka Radića, a prethodnog zaposlenika tuženika, utvrđeno pravomoćnom odlukom u upravnom postupku, budući pravo osiguranika tužitelja proizlazi sa osnove prava na invalidsku mirovinu, koje pravo je nastalo zbog profesionalne nesposobnosti za rad osiguranika tužitelja kao povreda na radu zbog propuštanja prednika tuženika u provođenju mjera zaštite na radu, to opstoji pravna osnova tužitelja kao osiguratelja da od tuženika kao pravnog slijednika poslodavca zahtjeva naknadu štete koju je tužitelj pretrpio isplaćujući invalidsku mirovinu osiguraniku, za koju nastalu štetu je odgovoran tuženik (nesporno je da je sadašnji tuženik pravni slijednik bivšeg poslodavca osiguranika Vicka Radića, pa je time u obvezi kao pravni slijednik prihvatiti sva prava i obveze prednika).

Tužiteljevo ovlaštenje kao zavoda za mirovinsko osiguranje na zahtjev za naknadu štete, te tuženikova odgovornost za naknadu štete tužitelju kao osiguratelju bivšeg zaposlenika prednika tuženika proizlaze iz odredbe čl. 161. st.1. i st. 3 Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ br.127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07 i 35/08- nastavno ZMO-a). Odredbom čl. 161. st.1. ZMO-a propisano je da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, dok je odredbom st. 3. istog članka Zakona propisano da za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Tužitelj kao osiguratelj, odnosno Zavod za mirovinsko osiguranje isplaćivao je osiguraniku mirovinu u skladu sa rješenjem tužitelja koje je doneseno u upravnom postupku, pa sud u ovom parničnom postupku ne može niti je ovlašten ulaziti u valjanost provedenog upravnog postupka i već donesene pravomoćne odluke nadležnog upravnog tijela. Sud je vezan za pravomoćnu odluku koju je nadležno upravno tijelo donijelo u postupku iz svoje nadležnosti, pa je ukazati tuženiku da je o tom pitanju već odlučeno u provedenom upravnom postupku, te se u ovom sudskom postupku ne preispituju prava koja su ostvarena, odnosno proizlaze iz pravomoćne odluke donesene od nadležnog upravnog tijela, a to nadležno upravno tijelo je upravo tužitelj koji je u upravnom postupku donio pravomoćno rješenje o visini mirovine i na temelju toga rješenja obračunavao i isplaćivao mirovinu na temelju važećih propisa koji reguliraju isplatu mirovina, pa tako i osnovu prava na isplatu invalidske mirovine.

Pravna osnova za određivanje visine mirovine u odnosu na koje se odnosi utuženo razdoblje, odnosno u vremenu razdoblja od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine je odluka tužitelja iz upravnog postupka i s njom povezanih drugih odluka unutar upravnog postupka kojim je određivana i obračunata invalidska mirovina za osiguranika, pa se zakonitost odluka donesenih unutar upravnog postupka mogla ispitivati samo u upravnom postupku, odnosno eventualno u pokrenutom upravnom sporu u kojem se odlučuje o zakonitosti nekog upravnog akta. Stoga su evidencije tužitelja kao tijela koje izvršava i obavlja javne ovlasti upravo vjerodostojne isprave koje kao takve služe kao dokaz, ovdje konkretno kao dokaz u odnosu na obračunatu invalidsku mirovinu i u skladu sa tako obračunatom mirovinom i isplaćenu mirovinu osiguraniku Vicku Radiću unutar promatranog razdoblja od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine.

Visina iznosa štete koju tužitelj potražuje proizlazi iz odredbe čl. 160. ZMO-a. Odredbom čl. 160 st.1. ZMO-a propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja, dok je st. 2 toč. 1 i toč.2. propisano da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to kao novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti, te troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava, ujedno je st. 5. čl. 160. ZMO-a propisano da se visina naknade štete prema odredbama stavka 2. točke 1. ovoga članka određuje prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika

Tuženik nije ponudio ili predložio dokaz kojim bi osporavao isplaćene iznose invalidske mirovine koju je tužitelj kao osiguratelj isplaćivao svom osiguraniku, osim što tuženik samo prigovara visini iznosa isplaćene mirovine. U ovom slučaju je teret dokaza upravo na tuženiku jer je tuženik ta stranka u postupku koje je dužna svoje tvrdnje dokazati budući tužitelj, sukladno odredbi čl. 160 ZMO-a dokazuje svoju tražbinu iz evidencije koju vodi kao tijelo koje obavlja javne ovlasti, odnosno upravo iz evidencije iz koje po posebnim propisima koje reguliraju pitanje obračuna iznosa mirovine mirovinu obračunava i po tome isplaćuje osiguraniku Vicku Radiću, a koja je evidencija priložena u spisu kao specifikacija HZMO-a, Područne službe u Splitu, klasa: 140-01/08-29/93, Ur. broj: 341-18-07/1-10- od 1. veljače 2010. godine.

Iz gornje citiranih zakonskih odredbi proizlazi pravna osnova tužitelja na postavljanje zahtjeva za naknadu štete prema tuženika radi isplaćivanja invalidske mirovine osiguraniku Vicku Radiću koji je ovu mirovinu ostvario uslijed nastale profesionalne nesposobnosti za rad jer je kao radnik prednika tuženika doživio nesreću na radu zbog propuštanja prednika tuženika u osiguranju i provođenju mjera zaštite na radu, to se time ukazuje osnovan onaj dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na visinu potraživanja u iznosu od 85.041, 56 kuna za naknadu štete zbog isplaćenih iznosa invalidske mirovine u vremenu od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine, dakle za onu stvarnu štetu koja je do podnošenja tužbe dospjela i koja je isplaćivana sukladno izvadcima iz evidencije tužitelja po specifikaciji isplaćenih iznosa mirovinskog primanja na ime Vicka Radića za predmetno razdoblje, sve sukladno odredbi čl. 161. st.1. i st.3, vezano za odredbu čl. 160 st.1., st.2. i st. 5. ZMO-a.

Pravo tužitelja na zahtjev za naknadu stvarne štete koja je dospjela za vremensko razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine nije zastarjelo, pa je neosnovan prigovor tuženika kada se poziva na zastaru prava tužitelja u ovom dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na potraživanje naknade stvarne štete. Tuženik neopravdano smatra da rokovi zastare potraživanja s osnova naknade štete tužitelju počinju teći od 28. rujna 1999. godine, odnosno kada je u upravnom postupku postalo konačno rješenje kojim je osiguraniku tuženika priznato pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja. To iz razloga što se radi o potraživanju naknade štete koja se sastoji u umanjivanju imovine tužitelja koja nastaje u pravilnim vremenskim razmacima, odnosno ista šteta se odnosi na trajna novčana davanja, pa zastara počinje teći za svaku pojedinu tražbinu sa ovog osnova od trenutka kada je oštećenik, ovdje tužitelj izvršio isplatu dospjele mirovine osiguraniku, po čemu se temeljem odredbe čl. 166. st.1. ZMO-a valja primijeniti odredba čl. 230. st.1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05 i 41/08 – nastavno ZOO-a), kojom je odredbom propisano da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkada je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila. Budući je tužitelj isplatio mirovinu osiguraniku dospjelu za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine i to isplatom dospjele mirovine svakog slijedećeg mjeseca za prethodni mjesec, to je tužba podnesena unutar zastarnog roka koji je određen za potraživanje naknade štete sa ovog osnova, pa se time i ukazuje neopravdano pozivanje tuženika na zastaru potraživanja jer nije protekao objektivni niti subjektivni rok propisan za zastaru.

Kako je tužitelju učinjen osnovan tužbeni zahtjev za naknadu stvarne štete u iznosu od 85.041,56 kuna, to valjalo prihvatiti temeljem odredbe čl. 29. st.1. ZOO-a i sporedan zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata, koje tužitelja pripadaju na ovaj iznos od kada je tužitelj postavio zahtjev za isplatu, odnosno od dana podnošenja tužbe, pa sve do isplate, sukladno odredbi čl. 166. st. 3 ZMO-a, a zakonske zatezne kamate su određene po stopi koja je propisana odredbom čl. 29. st.2. ZOO-a.

U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu štete koja će ubuduće dospjeti u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana štednja), tužitelj ima pravo istu zahtijevati od tuženika po osnovi čl. 160. st.3. ZMO-a, kojom je odredbom propisano da se zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

Odredbom čl. 160. st. 4. ZMO-a propisano je da kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana šteta). Ta se svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske matematike koje utvrđuje Zavod.

U ovom slučaju visinu tražbine po obuhvatu štete koja će ubuduće dospjeti tzv. kapitalizirane štete, tužitelj dokazuje upravo po izračunu priznate mirovine prema Tablicama aktuarske matematike („Narodne novine“ 31/98), koji izračun je izdan po Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/10-47/33, Ur. broj: 341-99-07/1-10-33 od 17. ožujka 2010. godine, odnosno po izrađenom izračunu od strane službene osobe, višeg stručnog savjetnika za aktuarstvo i analitičke poslove. Kako zavod za mirovinsko osiguranje predstavlja javno (državno) tijelo, koje u granicama svoje nadležnosti izdalo aktuarski obračun, to aktuarski obračun tužitelja predstavlja javnu ispravu u smislu odredbe čl. 230. st.1. ZPP-a.

Naime, ovom odredbom je propisano da isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna osoba ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

U odnosu na javnu ispravu kojom se dokazuje određena činjenica ili pravni odnos, temeljem odredbe dopušten je dokaz da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena, ali je teret dokaza na strani onoga tko tvrdi drukčije od podataka koji proizlaze iz javne isprave, u ovom slučaju je tuženik taj koji prigovara visini tražbine naknade štete sa osnova kapitalizirane štete koja visina tražbine izvire iz javne isprave, pa je tuženik bio dužan dokazati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je javna isprava nepravilno sastavljena, a što tuženik u ovom postupku nije dokazao niti je na te okolnosti predložio ili priložio dokaze što je bio dužan u smislu odredbe čl. 230. st.3. ZPP-a.

Budući opstoji pravna osnova tužitelju na podnošenje zahtjeva za naknadu štete koja će dospjeti u jednoj ukupnoj svoti kao kapitalizirana šteta, koja visina štete sa ovog naslova po aktuarskom izračunu kao javne isprave iznosi visinu od 293.585, 63 kuna, po kojem je izračunu uzeta dob korisnika invalidske mirovine Vicka Radića na dan 1. veljače 2010. godine, odnosno upravo računajući neposredno nakon vremenskog razdoblja za koje je tužitelj zahtijevao naknadu stvarne štete, pa nadalje za predviđeno trajanje obveze plaćanja za osiguranika, to je sud sukladno auktorskom izračunu jednokratne naknade štete i u ovom dijelu prihvatio zahtjev tužitelja kao osnovan, sukladno odredbi čl. 160. st.3 i čl. 160. st.4., sve vezano za čl. 160. st.1. ZMO-a.

Kako je tužitelju učinjen osnovan tužbeni zahtjev za naknadu buduće štete u jednokratnom iznosu kao kapitalizirane štete u utvrđenoj visini od 293.585, 63 kuna, to valjalo prihvatiti i sporedan zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na temelju odredbe čl. 166. st.3. ZMO-a, koje tužitelja pripadaju na ovaj iznos po stopi koja je propisana odredbom čl. 29. st. 2 ZOO-a, i to računajući od vremena kada je tužitelj postavio zahtjev za isplatu, odnosno od dana podnošenja preinačene tužbe iz podneska zaprimljenog kod suda dana 24. siječnja 2011. godine, pa sve do isplate, time da je odbijen zahtjev tužitelja za potraživanje zakonske zatezne kamate za vrijeme od 20. siječnja 2011. godine pa do 23. siječnja 2011. godine jer je podnesak kojim je tužitelj preinačenom tužbom zahtijevao naknadu štete sa ovog osnova upućen običnom poštom sudu pa je trenutak podnošenja zahtjeva trenutak kada je sud zaprimio podnesak, a ne kada ga je tužitelj sastavljao, kako to pogrešno u tužbenom zahtjevu traži tužitelj.

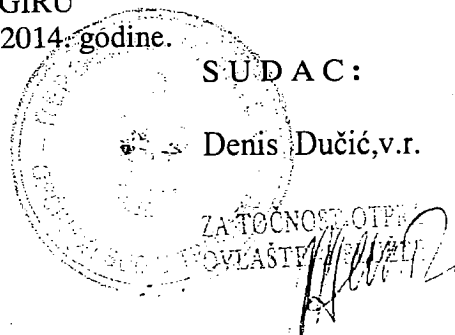
Slijedom svega gornje navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Odluka o troškovima je izostala jer stranke nisu zahtijevale naknadu troškova ovog parničnog postupka.

OPĆINSKI SUD U TROGIRU
U Trogiru, dana 16. svibnja 2014. godine.

S U D A C :

Denis Dučić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

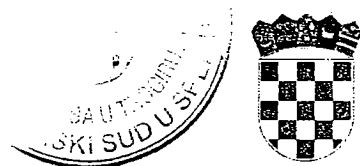
Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotne stranke, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude..

DNA:

- tužitelju
- tuženiku
- u spis

RE
STATS
1963
11A HAV

✓

REPUBLIKA HRVATSKA

ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

OSIGURANJE

18-18 PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU
21000 SPLIT, Obala kneza Branimira 15

Primljeno: 14 -U/- 2016

Org. loc.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U TROGIRU
primljeno: neposredno - poštom

08. 06. 2016

obično-preporučeno i pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kn Ovlašteni službenik:

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca Vicka Prančića kao predsjednika vijeća, Nataše Jerković kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća te Denis Pancirov - Parcen, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu, Split, Obala kneza Branimira 15, OIB:84397956623, kojega zastupa punomoćnica Vjera Špika, dipl. pravnica kod tužitelja, protiv tuženika Brodotrogir d.d. Trogir, Put Brodograditelja 16, OIB:02610134628, kojega zastupa punomoćnica Ljubinka Batinica, dipl. pravnica kod tuženika, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Trogiru (sada Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru) poslovni broj P-66/10 od 16. svibnja 2014., u sjednici vijeća održanoj dana 19. svibnja 2016.,

presudio je:

Odbija se djelomično žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Trogiru (sada Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru) poslovni broj P-66/10 od 16. svibnja 2014. u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 85.041,56 kuna sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 4. veljače 2010. do isplate.

riješio je:

Ukida se prvostupanjska presuda u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 293.585,63 kuna sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 24. siječnja 2011. do isplate i u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku da isplati tužitelju iznos od 85.041,56 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 4. veljače 2010. do isplate, te iznos od 293.585,63 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 24. siječnja 2011. do isplate, sve po kamatnoj stopi koja je poblje navedena u izreci te presude, dok je za više traženi tijekom kamata tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Žalbu je podnio tuženik pobijajući prvostupanjsku presudu u dosuđujućem dijelu zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91 - 25/13, dalje: ZPP) s prijedlogom da se u tom dijelu presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete koju trpi isplatama invalidske mirovine svom osiguraniku Vicku Radiću, bivšem radniku tuženika, kod kojeg je invalidnost nastupila uslijed povrede na radu za koju je odgovoran tuženik. Zahtjev se odnosi na isplate:

- iznosa od 85.041,56 kuna, za dospjelu naknadu štete u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. siječnja 2010.,
- iznosa od 293.585,63 kuna iz osnove jednokratne naknade (kapitalizirane štete) obračunate za dalje razdoblje tj. od 1. veljače 2010. pa nadalje.

U postupku nije bilo sporno:

- da je kod osiguranika tužitelja Vicka Radića, i ujedno bivšeg radnika tuženika, nastupio gubitak radne sposobnosti kao posljedica ozlijede na radu,
- da je rješenjem tužitelja od 23. rujna 1999. osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu od 1. rujna 1999. koju mu tužitelj i isplaćuje,
- da je u ranije vođenoj parnici koja je među istim strankama pravomoćno okončana presudom P -267/06 od 12. veljače 2007. tužitelj, iz iste pravne osnove, ostvario naknadu štete za razdoblje koje prethodi ovom utuženom.

Uz prednje nesporne činjenice prvostupanjski sud je na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, među ostalim, utvrdio i sljedeće činjenice:

- osiguranik tužitelja je zadobio ozljedu na radu, zbog posljedica kojih mu je priznato pravo na invalidsku mirovinu, prigodom obavljanja poslova i radnih zadataka kod tuženika kao njegovog poslodavca i to izvršavajući radne zadatke na stroju - cirkularu,
- do nezgode je došlo uslijed propusta poslodavca u provođenju mjera zaštite na radu budući da na tom stroju - cirkularu nisu postojale odgovarajuće zaštitne naprave koje je bio dužan osigurati,
- da je isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku, u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. siječnja 2010., tužitelju nastupila šteta u iznosu od 85.041,56 kuna.

Prednje činjenice imaju uporište u sadržaju provedenih i valjano ocijenjenih dokaza pa iste kao pravilno utvrđene prihvaća i ovaj sud. Navedena činjenična utvrđenja nisu dovedena u sumnju žalbenim navodima jer se po pitanju tih činjenica žalba svodi samo na neobrazloženo – uopćeno isticanje žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Kod tako utvrđenih činjenica pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na naknadu štete za iznos od 85.041,56 kuna a koju je tužitelj pretrpio isplatama invalidske mirovine svom osiguraniku Vicku Radiću u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. siječnja 2010. Naime, prema odredbi čl. 160. st. 1. tada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 102/98 i

dr., dalje: ZMO), Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u tom zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja. Prema odredbi stavka 2. tog članka naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog zakona obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to, među ostalim, i novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti. S druge strane pasivna legitimacija i odgovornost tuženika temelji se na odredbama čl. 161. ZMO prema kojima Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe (st. 1.), dok je odredbom st. 3. toga članka propisano da za štetu odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, kakav slučaj je ovdje ostvaren.

Kako u ovom dijelu nisu osnovani žalbeni razlozi koje ističe žalitelj, niti su ostvareni žalbeni razlozi na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP), na temelju čl. 368. st. 1. ZPP je valjalo djelomično odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i u tom dijelu potvrditi pobijanu presudu.

S pravom, međutim, žalitelj osporava pobijanu presudu u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za iznos od 293.585,63 kuna iz osnove jednokratne naknade (kapitalizirane štete) obračunate za dalje razdoblje tj. od 1. veljače 2010. pa nadalje.

Na podnošenje takvog zahtjeva, kako to pravilno smatra i prvostupanjski sud, tužitelj je ovlašten na temelju odredaba iz čl. 160. st. 3. i 4. ZMO koje propisuju mogućnost da se zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje.

Prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev za naknadu kapitalizirane štete, obračunate za dalje razdoblje tj. od 1. veljače 2010. pa nadalje, temeljeći utvrđenje o visini ove štete jedino na izračunu od 17. ožujka 2010. kojeg je izradio sam tužitelj. Taj sud, pri tome, smatra pravno neodlučnim prigovore koje je tuženik isticao na tužiteljev izračun što obrazlaže stavom da taj izračun predstavlja javnu ispravu u smislu čl. 230. st. 1. ZPP radi čega bi na tuženiku bio teret dokaza na okolnost nepravilnog izračuna a na koju okolnost tuženik sudu nije predlagao dokaze.

Izložena ocjena prvostupanjskog suda s procesnog gledišta nije pravilna jer je, u konačnici, rezultat pogrešnog poimanja pravila o teretu dokazivanja a što je u konkretnom slučaju, u pogledu utvrđenja o visini kapitalizirane štete, moglo utjecati na pravilnost pobijane presude. Time je, na što i žalitelj opisno ukazuje, ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP, u vezi čl. 221a i čl. 230. ZPP i to zbog sljedećih razloga.

Prvenstveno je neprihvatljiv zaključak prvostupanjskog suda da tužiteljev izračun visine kapitalizirane štete predstavlja javnu ispravu u smislu čl. 230. st. 1. ZPP. Naime, samo javna isprava, odnosno isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu, dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, sukladno odredbi čl. 230 st. 1 ZPP, a istu dokaznu snagu, prema st. 2. iste odredbe, imaju i druge isprave koje su posebnim propisima u pogledu dokazne snage izjednačene s javnim ispravama.

Odredbom čl. 160. st. 4. ZMO propisan je način izračuna kapitalizirane štete na način da se „ta svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske

matematike koje utvrđuje Zavod". Ova odredba, a niti bilo koja druga odredba ZMO ili bilo kojeg drugog zakona, ne daje tužiteljevom izračunu visine kapitalizirane štete značenje javne isprave u smislu čl. 230. st. 1. ZPP pa stoga, suprotno shvaćanju prvostupanjskog suda, ta isprava ne tvori predmnjevu istinitosti i ne dokazuju istinitost onoga što se u njoj potvrđuje. Slijedom prednjeg nema mjesta ni zaključku da bi na tuženiku bio teret dokaza za obaranje rečene predmnjeve.

Zbog navedenih razloga je na temelju odredbe iz čl. 369. st. 1. ZPP valjalo ukinuti prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za naknadu kapitalizirane štete i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak u kojem će otkloniti opisanu procesnu povredu i donijeti novu zakonitu odluku.

U Splitu, 19. svibnja 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vicko Prančić, v.r.

Za točnost otpisatka – ovlaštenu službenik
Zlata Brdar

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 01.06.2013. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 1

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE	OSNOVICA	DANI	STOPA	SVOTA KAMATA
01062013 - 31072015	40.868,38	0791	12,0000 % GODIŠNJA P.	10.627,98
01082015 - 31122015	40.868,38	0153	8,1400 % GODIŠNJA P.	1.394,46
01012016 - 30062016	40.868,38	0182	8,0500 % GODIŠNJA P.	1.635,96
01072016 - 31122016	40.868,38	0184	7,8800 % GODIŠNJA P.	1.619,00
01012017 - 30062017	40.868,38	0181	7,6800 % GODIŠNJA P.	1.556,43
01072017 - 31122017	40.868,38	0184	7,4100 % GODIŠNJA P.	1.526,59
01012018 - 30062018	40.868,38	0181	7,0900 % GODIŠNJA P.	1.436,85
01072018 - 31122018	40.868,38	0184	6,8200 % GODIŠNJA P.	1.405,05
01012019 - 03042019	40.868,38	0093	6,5400 % GODIŠNJA P.	680,98
UKUPNO KAMATE MIO :				21.883,30

RGB:

SRED:

RAZDOB:

GLAV:

NASTAVAK
KAMATA:

W Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 01.06.2013. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 2

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE

OSNOVICA DANI STOPA

SVOTA KAMATA

SVOTA GLAVNICE	:	40.868,38
SVOTA KAMATA	:	21.883,30
SVEUKUPNI DUG MIO	:	62.751,68

RGB:

SRED: RAZDOB:

GLAV:

KRAJ
KAMATA:

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 01.06.2013. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 1

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE	OSNOVICA	DANI	STOPA	SVOTA KAMATA
01062013 - 31072015	40.868,38	0791	12,0000 % GODIŠNJA P.	10.627,98
01082015 - 31122015	40.868,38	0153	8,1400 % GODIŠNJA P.	1.394,46
01012016 - 30062016	40.868,38	0182	8,0500 % GODIŠNJA P.	1.635,96
01072016 - 31122016	40.868,38	0184	7,8800 % GODIŠNJA P.	1.619,00
01012017 - 30062017	40.868,38	0181	7,6800 % GODIŠNJA P.	1.556,43
01072017 - 31122017	40.868,38	0184	7,4100 % GODIŠNJA P.	1.526,59
01012018 - 30062018	40.868,38	0181	7,0900 % GODIŠNJA P.	1.436,85
01072018 - 31122018	40.868,38	0184	6,8200 % GODIŠNJA P.	1.405,05
01012019 - 03042019	40.868,38	0093	6,5400 % GODIŠNJA P.	680,98
UKUPNO KAMATE MIO :				21.883,30

RGB:

SRED: RAZDOB:

GLAV:

NASTAVAK
KAMATA:

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 01.06.2013. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 2

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE

OSNOVICA DANI STOPA

SVOTA KAMATA

SVOTA GLAVNICE	:	40.868,38
SVOTA KAMATA	:	21.883,30
SVEUKUPNI DUG MIO	:	62.751,68

RGB:

SRED:

RAZDOB:

GLAV:

KRAJ
KAMATA:

Područna služba u Splitu
Obala kneza Branimira 15
Odjel pravnih, kadrovskih i općih poslova

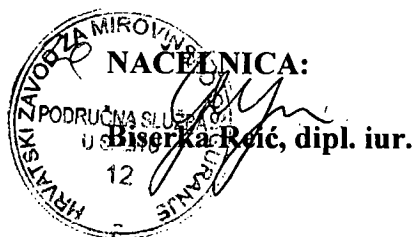
Klasa: 140-01/08-29/93
Ur.broj: 341-18-07 / 11-19-50
Split, 09.04.2019.g.

FINA
Regionalni centar SPLIT

Mažuranićevo šet. 24b
21000 SPLIT

Poštovani,

U prilogu Vam dostavljamo Prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

21000 SPLIT – Mažuranićevo šet. 24B

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud **SPLIT**

Poslovni broj spisa **1St-115/2019-6**

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv **HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREB – Područna služba u Splitu,**

OIB : **84397956623**

Adresa / sjedište

Split - Obala kneza Branimira 15

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv **BRODOTROGIR D.D**

OIB **02610134628**

Adresa / sjedište

Trogir – Put brodograditelja 16

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

-Djelomično pravomoćna presuda Općinskog suda u Trogiru broj P-66/10 od 16. svibnja 2014.g.

Iznos dospjele tražbine **166.877,60 kn**

Glavnica **85.041,56 (kn)**

Kamate **81.836,04 (kn)**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos **166.877,60 (kn)**

Djelomično pravomoćna presuda Općinskog suda u Trogiru broj P-66/10 od 16. Svibnja 2014.g.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 09.04.2019

Potpis vjerovnika

[Handwritten signature]

REPUBLICA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U TROGIRU
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Trogiru, po sucu Denisu Dučiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO), Područna služba u Splitu, (OIB:84397956623), Split, Obala kneza Branimira 15, zastupan po generalnoj punomoćnici Vjeri Špika, diplomiranoj pravnici, zaposlenici kod tužitelja, protiv tuženika Brodotrogir d.d. (OIB:02610134628), Trogir, Put Brodograditelja 16, zastupan po generalnoj punomoćnici Ljubinki Batinica, dipl. pravnici, zaposlenici kod tuženika, radi isplate i naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 3. travnja 2014. godine, u prisutnosti punomoćnice tužitelja Vjere Špika, diplomirane pravnice i punomoćnice tuženika Ljubinke Batinice, diplomirane pravnice, na ročištu radi donošenja, objave i dostave presude održanom dana 16. svibnja 2014. godine

presudio je

Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, žiro račun broj: 1001005-1863000160, poziv na broj odobrenja 26/5908-27-19-03147702236 iznos od 85.041,56 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 4. veljače 2010. godine pa do isplate, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, te iznos od 293.585,63 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. siječnja 2011. godine, pa do isplate, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, dok se zahtjev u ovom dijelu za potraživanje zakonske zatezne kamate za vrijeme od 20. siječnja 2011. godine pa do 23. siječnja 2011. godine, odbija kao neosnovan

Obrazloženje

Kod ovog suda dana 4. veljače 2010. godine zaprimljena je tužba u kojoj tužitelj zahtijeva od tuženika isplatu iznosa od 85.041,56 kuna s osnova naknade štete budući je od strane tužitelja trećoj osobi isplaćena invalidska mirovina za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine, pozivajući se da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Trogiru, broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine tužitelju bio prihvaćen tužbeni zahtjev postavljen prema tuženiku po istom činjeničnom i pravnom osnovu radi naknade štete zbog isplate invalidske mirovine trećoj osobi tada postavljen za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine do 28. veljače 2002. godine. Tužitelj smatra da osnova odgovornosti tuženika i visina štete proizlaze iz posebnog propisa koji regulira područje mirovinskog i invalidskog osiguranja budući je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Splitu od 23. rujna 1999. godine osiguraniku Vicku Radiću kao bivšem zaposleniku tuženika, rođenom 10. studenog 1952. godine priznato pravo na isplatu invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 1. siječnja 1999. godine, a koju od tada tužitelj isplaćuje.

Tužitelj je uz već postojeći zahtjev za naknadu štete po osnovi trajnih novčanih davanja zbog isplaćene invalidske mirovine trećoj osobi postavljen za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine, podneskom od 20. siječnja 2011. godine (zaprimljen kod suda 24. siječnja 2011. godine) postavio prema tuženiku i zahtjev za naknadu štete u jednokratnom iznosu u visini od 293. 585, 63 kuna koja se odnosi na kapitaliziranu štetu radi isplate invalidske mirovine trećoj osobi računajući za razdoblje od 1. veljače 2010. godine, pa sve do očekivanog trajanja ove obveze plaćanja.

Kako se tuženik upustio u raspravljanje po preinačenom tužbenom zahtjevu a da se prethodno nije izričito usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva, a ovako preinačeni zahtjev odnosi se na tražbinu koja proizlazi iz činjenične i pravne osnove na kojoj se temelji prvotno postavljeni zahtjev, to je sud raspravljao po preinačenom tužbenom zahtjevu koji je na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 3. travnja 2014. godine konačno i preciziran kako glasi u izreci.

Tuženik u odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu prvotno postavljenog zahtjeva za potraživanje naknade štete u iznosu od 85. 041,00 kuna postavljenom za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine, pa do 31. siječnja 2010. godine u odnosu za koju tužitelj tvrdi da je trpi isplatom invalidskih mirovina trećoj osobi kao svom osiguraniku, a bivšem zaposleniku kod tuženika, te tuženik osporava osnovanost i visinu ostalog tužbenog zahtjeva za jednokratnu naknadu štete postavljenom u iznosu od 293. 585, 63 kuna. Tuženik smatra neutemeljeno pozivanje tužitelja na osnovu pravomoćne presude Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine, tvrdeći da stranke obvezuje samo izreka pravomoćne presude, a ne i razlozi izneseni u obrazloženju koji eventualno mogu samo poslužiti identifikaciji pravnog odnosa o kojem je odlučeno izrekom, pa smatra da se svojstvom pravomoćnosti ove presude ne stječu kao utvrđeni razlozi o činjeničnoj tako i o pravnoj osnovi ovdje spornog odnosa. Tuženik osporava istinitost i vjerodostojnost isprava na kojima tužitelj temelji visinu svojeg potraživanja. Tuženik uz osporavanje osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva postavlja prigovor zastare potraživanja, tvrdeći da rokovi zastare potraživanja s osnova naknade štete prema tužitelju počinju teći od rujna 1999. godine, odnosno kada je u upravnom postupku rješenje kojim je osiguraniku priznato pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja postalo konačno, pa smatra da bi time tužba bila podnesena izvan zakonom propisanog roka zastare za ovo potraživanje.

U provedenom dokaznom postupku pregledane su u dokazne svrhe slijedeće isprave: preslika presude Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine, preslika presude Županijskog suda u Splitu, poslovni broj Gž-5049/07 od 6. ožujka 2008. godine, specifikacija o isplaćenim iznosima mirovinskih primanja za Vicka Radića za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. prosinca 2010. godine, izdane od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/08-29/93, Ur. broj: 341-18-07/1-10 od 1. veljače 2010. godine, računalni ispisi i ovjеровljeni računalni ispisi iz AOP-a banke podataka doznačenih mirovinskih primanja mirovine za osiguranika Vicka Radića za razdoblje od siječnja mjeseca 2007. godine pa do ožujka mjeseca 2010. godine, izdanih od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje pod brojem 258. od 1. veljače 2010. godine, aktuarski izračun jednokratne naknade štete za invalidsku mirovinu osiguranika Vicka Radića, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/10-47/33, Ur. broj: 341-99-07/1-10/33 od 17. ožujka 2010. godine, očitovanje ovlaštenog aktuara Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/11-47/173, Ur. broj: 341-99-07/1-11/184 od 8. prosinca 2011. godine, te je pregledan spis predmeta Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06.

Ocjenom svih gore izvedenih dokaza, sud je na temelju odredbe čl. 7 st. 1, čl. 8 i čl. 219. st.1 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 i 57/11- nastavno ZPP-a), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno odlučio kao u izreci

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet spora jeste zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 85.041, 56 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od podnošenja tužbe pa do isplate, po osnovi dospjele naknade štete, te naknade štete koja će dospjeti u jednoj ukupnoj svoti kao kapitalizirana štednja u visini iznosa od 293. 585, 63 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od podnošenja zahtjeva za isplatu kapitalizirane štednje, sve iz razloga što tužitelj svom osiguraniku Vicku Radiću isplaćuje invalidsku mirovinu zbog gubitka sposobnosti za rad, koje je nastalo uslijed oboljenja kao posljedica povrede na radu kod tuženika kao poslodavca.

Nije sporno da tužitelj kao osiguratelj isplaćuje osiguraniku Vicku Radiću invalidsku mirovinu za period koji se odnosi na utuženo razdoblje odnosno od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine, te nije sporno da će tužitelj kao zavod zdravstvenog osiguranja i nadalje sa ovog osnova isplaćivati osiguraniku Vicku Radiću invalidsku mirovinu koju ovaj kao osiguranik prima od tužitelja.

Sporno se ukazuje pitanje je li tuženik dužan tužitelju naknaditi iznose isplaćene invalidske mirovine za predmetno utuženo razdoblje kao naknadu štete koja je dospjela za ovo razdoblje, odnosno čini se sporno je li tuženik dužan naknaditi štetu tužitelju sa osnova buduće isplate invalidske mirovine trećoj osobi Vicku Radiću u jednoj ukupnoj svoti koja čini kapitaliziranu štednju. Sporno se čini i pitanje visine potraživanja tužitelja, posebno se čini sporno pitanje zastare prava tužitelja na potraživanje prema tuženiku sa ovog osnova.

Uvidom u spis predmeta Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06, te presude, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine, u predmetu koji se vodio između tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i tuženika Brodotrogir d.d. Trogir, radi isplate, utvrđeno je da je tuženik obavezan isplatiti tužitelju iznos od 43. 304,71 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na ovaj iznos teče od dana podnošenja tužbe pa do isplate. Predmet spora u tom parničnom postupku bio je zahtjev tužitelja zbog istovjetne pravne osnove kao i u ovoj pravnoj stvari, odnosno tamo je postavljen zahtjev tužitelja za naknadu dospjele štete s osnova obveze tužitelja koja se odnosi na isplaćenu invalidsku mirovinu osiguraniku Vicku Radiću u razdoblju od 1. siječnja 1999. godine do 28. veljače 2002. godine.

Točno je što prigovara tuženik tvrdeći da stranke obvezuje samo izreka pravomoćne presude, a ne i razlozi izneseni u obrazloženju, pa da se time svojstvom pravomoćnosti ove presude iz prethodnog parničnog postupka ne stječu kao utvrđeni razlozi o činjeničnoj tako i o pravnoj osnovi ovdje spornog odnosa. Stranke naime, obvezuje cjelokupna presuda (izreka i obrazloženje) koja djeluje između stranaka inter partes, ali samo za taj pravni odnos o kojem je odlučeno pravomoćnom sudskom odlukom, pa pravomoćna sudska odluka regulira tada nastali i tada pravni odnos između stranaka koji je konačno raspravljen, međutim na nova prava i obveze stranaka se ne odnosi pravomoćna presuda niti pravomoćna presuda prema strankama nema pravni učinak za sporno razdoblje za koje se sada zahtjeva tražbina.

Iz toga razloga je potrebno raspravljati kako o pravnoj osnovi o kojoj ovisi potraživanje tužitelja tako i o osnovanosti visine potraživanja.

Međutim, iz parničnog postupka iz kojeg izvire pravomoćna sudska odluka- presuda Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-267/06 od 12. veljače 2007. godine , a što se odnosi na tada raspravljeni pravni odnos između stranaka koji po pravomoćnoj sudskoj odluci obvezuje stranke koje su sudionici tog pravnog odnosa i koji su bili u procesnom svojstvu parničnih stranaka, utvrđeno je da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Splitu, broj 055336 od 23. rujna 1999. godine osiguraniku tužitelja Vicku Radiću priznato pravo na invalidsku mirovinu radi profesionalne nesposobnosti za rad sa početkom od 1. siječnja 1999. godine, budući je osiguranik tužitelja predmetno pravo stekao zbog povrede na radu kod pravnog prednika tuženika dana 10. siječnja 1979. godine, kada je radeći na radnom mjestu uslijed nedostatka zaštitne naprave na stroju (cirkularu) na kojem je obavljao radni proces, zadobio ozljedu na radu povrijedivši prste lijeve ruke, radi čega je tužitelju zbog isplaćivanja invalidske mirovine za ovog osiguranika nastala šteta za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine, pa do 28. veljače 2002. godine u tamo utvrđenom iznosu, koju je bio obvezan tuženik naknaditi.

Ovdje sada tužitelj novom tužbom iz iste činjenične i pravne osnove postavlja zahtjev prema tuženiku za naknadu štete, ali za novo razdoblje odnosno za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine, pa do 31. siječnja 2010. godine. Valjalo je utvrditi po prigovorima tuženika opstoji li za ovo razdoblje valjana pravna osnova zahtjeva tužitelja.

U ovom postupku utvrđeno je da je tužitelj i dalje kao osiguratelj u obvezi isplaćivanja invalidske mirovine osiguraniku Vicku Radiću, kao prethodnom zaposleniku kod tuženika, po osnovi pravomoćne odluke donesene u upravnom postupku, dakle po osnovi rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje kojim je osiguraniku Vicku Radiću priznato pravo na invalidsku mirovinu radi profesionalne nesposobnosti zbog povrede na radu kod prednika tuženika. Dakle, utvrđeno je da se radi o činjeničnom stanju, odnosno tražbini koja izvire sa osnova istog pravnog odnosa o kojem je odlukom suda već bila utvrđena obveza tuženika za naknadu štete , odnosno za naknadu dospjele štete po ovoj osnovi za razdoblje od 1. siječnja 1999. godine pa zaključno do 28. veljače 2002. godine.

Međutim , utvrđeno je i da dalje opstoje isti oni razlozi iz kojih je proizlazila obveza tužitelja za isplatu invalidske mirovine osiguraniku Vicku Radiću, jer je nesporno da tužitelj isplaćuje invalidsku mirovinu osiguraniku po istoj osnovi kao i u prethodnom razdoblju iz kojeg izvire pravomoćna sudska presuda. Nesporno je da tužitelj isplaćivao invalidsku mirovinu osiguraniku Vicku Radiću za vremensko razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine.

Kako tuženik spori pravnu osnovu zahtjeva tužitelja za naknadu štete koja je tužitelju nastala zbog isplate invalidske mirovine osiguraniku , to je za naglasiti da tuženikov prigovor nedostatka pravne osnove iz koje proizlazi tražbina nije osnovan. Pravo tužitelja na naknadu štete proizlazi iz pravomoćnog rješenja koje je doneseno u upravnom postupku u kojem je utvrđeno da je do invalidnosti osiguranika tuženika Vicka Radića došlo uslijed povrede na radu kao zaposlenika kod pravnog prednika tuženika.

Iz ovog rješenja, a i iz već o tome raspravljene činjenice iz prethodnog parničnog postupka u kojem je donesena i pravomoćna sudska odluka koja sa iste osnove obvezuje tuženika za naknadu štete tužitelju, ali za prethodno razdoblje u kojem je isplaćivana invalidska mirovina, utvrđeno je da je osiguraniku tužitelja Vicku Radiću počevši od 1. siječnja 1999. godine određena invalidska mirovina zbog nastale profesionalne nesposobnosti za rad uslijed nesreće na radu od 10. siječnja 1979. godine kada je osiguranik tužitelja prigodom obavljanja poslova i radnih zadataka kod prednika tuženika doživio nesreću na radu izvršavajući radne zadatke na stroju- cirkularu, sve zbog nedostatka zaštitnih naprava, koje je prednik tuženika bio dužan osigurati, a uslijed propusta tuženika u provođenju mjera zaštite na radu osiguranik tuženika je zadobio ozljede i pri tom ostvario pravo na invalidsku mirovinu, po čemu tužitelj i unutar ovdje utuženog razdoblja isplaćuje osiguraniku invalidsku mirovinu.

Budući je pravo osiguranika tužitelja Vicka Radića, a prethodnog zaposlenika tuženika, utvrđeno pravomoćnom odlukom u upravnom postupku, budući pravo osiguranika tužitelja proizlazi sa osnove prava na invalidsku mirovinu, koje pravo je nastalo zbog profesionalne nesposobnosti za rad osiguranika tužitelja kao povreda na radu zbog propuštanja prednika tuženika u provođenju mjera zaštite na radu, to opstoji pravna osnova tužitelja kao osiguratelja da od tuženika kao pravnog slijednika poslodavca zahtjeva naknadu štete koju je tužitelj pretrpio isplaćujući invalidsku mirovinu osiguraniku, za koju nastalu štetu je odgovoran tuženik (nesporno je da je sadašnji tuženik pravni slijednik bivšeg poslodavca osiguranika Vicka Radića, pa je time u obvezi kao pravni slijednik prihvatiti sva prava i obveze prednika).

Tužiteljevo ovlaštenje kao zavoda za mirovinsko osiguranje na zahtjev za naknadu štete, te tuženikova odgovornost za naknadu štete tužitelju kao osiguratelju bivšeg zaposlenika prednika tuženika proizlaze iz odredbe čl. 161. st.1. i st. 3 Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ br.127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07 i 35/08- nastavno ZMO-a). Odredbom čl. 161. st.1. ZMO-a propisano je da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, dok je odredbom st. 3. istog članka Zakona propisano da za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Tužitelj kao osiguratelj, odnosno Zavod za mirovinsko osiguranje isplaćivao je osiguraniku mirovinu u skladu sa rješenjem tužitelja koje je doneseno u upravnom postupku, pa sud u ovom parničnom postupku ne može niti je ovlašten ulaziti u valjanost provedenog upravnog postupka i već donesene pravomoćne odluke nadležnog upravnog tijela. Sud je vezan za pravomoćnu odluku koju je nadležno upravno tijelo donijelo u postupku iz svoje nadležnosti, pa je ukazati tuženiku da je o tom pitanju već odlučeno u provedenom upravnom postupku, te se u ovom sudskom postupku ne preispituju prava koja su ostvarena, odnosno proizlaze iz pravomoćne odluke donesene od nadležnog upravnog tijela, a to nadležno upravno tijelo je upravo tužitelj koji je u upravnom postupku donio pravomoćno rješenje o visini mirovine i na temelju toga rješenja obračunavao i isplaćivao mirovinu na temelju važećih propisa koji reguliraju isplatu mirovina, pa tako i osnovu prava na isplatu invalidske mirovine.

Pravna osnova za određivanje visine mirovine u odnosu na koje se odnosi utuženo razdoblje, odnosno u vremenu razdoblja od 1. siječnja 2007. godine pa do 31. siječnja 2010. godine je odluka tužitelja iz upravnog postupka i s njom povezanih drugih odluka unutar upravnog postupka kojim je određivana i obračunata invalidska mirovina za osiguranika, pa se zakonitost odluka donesenih unutar upravnog postupka mogla ispitivati samo u upravnom postupku, odnosno eventualno u pokrenutom upravnom sporu u kojem se odlučuje o zakonitosti nekog upravnog akta. Stoga su evidencije tužitelja kao tijela koje izvršava i obavlja javne ovlasti upravo vjerodostojne isprave koje kao takve služe kao dokaz, ovdje konkretno kao dokaz u odnosu na obračunatu invalidsku mirovinu i u skladu sa tako obračunatom mirovinom i isplaćenu mirovinu osiguraniku Vicku Radiću unutar promatranog razdoblja od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine.

Visina iznosa štete koju tužitelj potražuje proizlazi iz odredbe čl. 160. ZMO-a. Odredbom čl. 160 st.1. ZMO-a propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja, dok je st. 2 toč. 1 i toč.2. propisano da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to kao novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti, te troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava, ujedno je st. 5. čl. 160. ZMO-a propisano da se visina naknade štete prema odredbama stavka 2. točke 1. ovoga članka određuje prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika

Tuženik nije ponudio ili predložio dokaz kojim bi osporavao isplaćene iznose invalidske mirovine koju je tužitelj kao osiguratelj isplaćivao svom osiguraniku, osim što tuženik samo prigovara visini iznosa isplaćene mirovine. U ovom slučaju je teret dokaza upravo na tuženiku jer je tuženik ta stranka u postupku koje je dužna svoje tvrdnje dokazati budući tužitelj, sukladno odredbi čl. 160 ZMO-a dokazuje svoju tražbinu iz evidencije koju vodi kao tijelo koje obavlja javne ovlasti, odnosno upravo iz evidencije iz koje po posebnim propisima koje reguliraju pitanje obračuna iznosa mirovine mirovinu obračunava i po tome isplaćuje osiguraniku Vicku Radiću, a koja je evidencija priložena u spisu kao specifikacija HZMO-a, Područne službe u Splitu, klasa: 140-01/08-29/93, Ur. broj: 341-18-07/1-10- od 1. veljače 2010. godine.

Iz gornje citiranih zakonskih odredbi proizlazi pravna osnova tužitelja na postavljanje zahtjeva za naknadu štete prema tuženika radi isplaćivanja invalidske mirovine osiguraniku Vicku Radiću koji je ovu mirovinu ostvario uslijed nastale profesionalne nesposobnosti za rad jer je kao radnik prednika tuženika doživio nesreću na radu zbog propuštanja prednika tuženika u osiguranju i provođenju mjera zaštite na radu, to se time ukazuje osnovan onaj dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na visinu potraživanja u iznosu od 85.041, 56 kuna za naknadu štete zbog isplaćenih iznosa invalidske mirovine u vremenu od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine, dakle za onu stvarnu štetu koja je do podnošenja tužbe dospjela i koja je isplaćivana sukladno izvadcima iz evidencije tužitelja po specifikaciji isplaćenih iznosa mirovinskog primanja na ime Vicka Radića za predmetno razdoblje, sve sukladno odredbi čl. 161. st.1. i st.3, vezano za odredbu čl. 160 st.1., st.2. i st. 5. ZMO-a.

Pravo tužitelja na zahtjev za naknadu stvarne štete koja je dospjela za vremensko razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine nije zastarjelo, pa je neosnovan prigovor tuženika kada se poziva na zastaru prava tužitelja u ovom dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na potraživanje naknade stvarne štete. Tuženik neopravdano smatra da rokovi zastare potraživanja s osnova naknade štete tužitelju počinju teći od 28. rujna 1999. godine, odnosno kada je u upravnom postupku postalo konačno rješenje kojim je osiguraniku tuženika priznato pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja. To iz razloga što se radi o potraživanju naknade štete koja se sastoji u umanjivanju imovine tužitelja koja nastaje u pravilnim vremenskim razmacima, odnosno ista šteta se odnosi na trajna novčana davanja, pa zastara počinje teći za svaku pojedinu tražbinu sa ovog osnova od trenutka kada je oštećenik, ovdje tužitelj izvršio isplatu dospjele mirovine osiguraniku, po čemu se temeljem odredbe čl. 166. st.1. ZMO-a valja primijeniti odredba čl. 230. st.1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05 i 41/08 – nastavno ZOO-a), kojom je odredbom propisano da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkada je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila. Budući je tužitelj isplatio mirovinu osiguraniku dospjelu za razdoblje od 1. siječnja 2007. godine do 31. siječnja 2010. godine i to isplatom dospjele mirovine svakog slijedećeg mjeseca za prethodni mjesec, to je tužba podnesena unutar zastarnog roka koji je određen za potraživanje naknade štete sa ovog osnova, pa se time i ukazuje neopravdano pozivanje tuženika na zastaru potraživanja jer nije protekao objektivni niti subjektivni rok propisan za zastaru.

Kako je tužitelju učinjen osnovan tužbeni zahtjev za naknadu stvarne štete u iznosu od 85.041,56 kuna, to valjalo prihvatiti temeljem odredbe čl. 29. st.1. ZOO-a i sporedan zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata, koje tužitelja pripadaju na ovaj iznos od kada je tužitelj postavio zahtjev za isplatu, odnosno od dana podnošenja tužbe, pa sve do isplate, sukladno odredbi čl. 166 st. 3 ZMO-a, a zakonske zatezne kamate su određene po stopi koja je propisana odredbom čl. 29. st.2. ZOO-a.

U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu štete koja će ubuduće dospjeti u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana štednja), tužitelj ima pravo istu zahtijevati od tuženika po osnovi čl. 160. st.3. ZMO-a, kojom je odredbom propisano da se zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

Odredbom čl. 160. st. 4. ZMO-a propisano je da kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana šteta). Ta se svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske matematike koje utvrđuje Zavod.

U ovom slučaju visinu tražbine po obuhvatu štete koja će ubuduće dospjeti tzv. kapitalizirane štete, tužitelj dokazuje upravo po izračunu priznate mirovine prema Tablicama aktuarske matematike („Narodne novine“ 31/98), koji izračun je izdan po Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/10-47/33, Ur. broj: 341-99-07/1-10-33 od 17. ožujka 2010. godine, odnosno po izrađenom izračunu od strane službene osobe, višeg stručnog savjetnika za aktuarstvo i analitičke poslove. Kako zavod za mirovinsko osiguranje predstavlja javno (državno) tijelo, koje u granicama svoje nadležnosti izdalo aktuarski obračun, to aktuarski obračun tužitelja predstavlja javnu ispravu u smislu odredbe čl. 230. st.1. ZPP-a.

Naime, ovom odredbom je propisano da isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna osoba ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

U odnosu na javnu ispravu kojom se dokazuje određena činjenica ili pravni odnos, temeljem odredbe dopušten je dokaz da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena, ali je teret dokaza na strani onoga tko tvrdi drukčije od podataka koji proizlaze iz javne isprave, u ovom slučaju je tuženik taj koji prigovara visini tražbine naknade štete sa osnova kapitalizirane štete koja visina tražbine izvire iz javne isprave, pa je tuženik bio dužan dokazati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je javna isprava nepravilno sastavljena, a što tuženik u ovom postupku nije dokazao niti je na te okolnosti predložio ili priložio dokaze što je bio dužan u smislu odredbe čl. 230. st.3. ZPP-a.

Budući opstoji pravna osnova tužitelju na podnošenje zahtjeva za naknadu štete koja će dospjeti u jednoj ukupnoj svoti kao kapitalizirana šteta, koja visina štete sa ovog naslova po aktuarskom izračunu kao javne isprave iznosi visinu od 293.585, 63 kuna, po kojem je izračunu uzeta dob korisnika invalidske mirovine Vicka Radića na dan 1. veljače 2010. godine, odnosno upravo računajući neposredno nakon vremenskog razdoblja za koje je tužitelj zahtijevao naknadu stvarne štete, pa nadalje za predviđeno trajanje obveze plaćanja za osiguranika, to je sud sukladno auktorskom izračunu jednokratne naknade štete i u ovom dijelu prihvatio zahtjev tužitelja kao osnovan, sukladno odredbi čl. 160. st.3 i čl. 160. st.4., sve vezano za čl. 160. st.1. ZMO-a.

Kako je tužitelju učinjen osnovan tužbeni zahtjev za naknadu buduće štete u jednokratnom iznosu kao kapitalizirane štete u utvrđenoj visini od 293.585, 63 kuna, to valjalo prihvatiti i sporedan zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na temelju odredbe čl. 166. st.3. ZMO-a, koje tužitelja pripadaju na ovaj iznos po stopi koja je propisana odredbom čl. 29. st. 2 ZOO-a, i to računajući od vremena kada je tužitelj postavio zahtjev za isplatu, odnosno od dana podnošenja preinačene tužbe iz podneska zaprimljenog kod suda dana 24. siječnja 2011. godine, pa sve do isplate, time da je odbijen zahtjev tužitelja za potraživanje zakonske zatezne kamate za vrijeme od 20. siječnja 2011. godine pa do 23. siječnja 2011. godine jer je podnesak kojim je tužitelj preinačenom tužbom zahtijevao naknadu štete sa ovog osnova upućen običnom poštom sudu pa je trenutak podnošenja zahtjeva trenutak kada je sud zaprimio podnesak, a ne kada ga je tužitelj sastavljao, kako to pogrešno u tužbenom zahtjevu traži tužitelj.

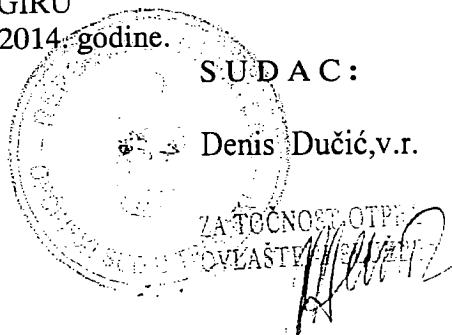
Slijedom svega gornje navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Odluka o troškovima je izostala jer stranke nisu zahtijevale naknadu troškova ovog parničnog postupka.

OPĆINSKI SUD U TROGIRU
U Trogiru, dana 16. svibnja 2014. godine.

S U D A C :

Denis Dučić, v.r.

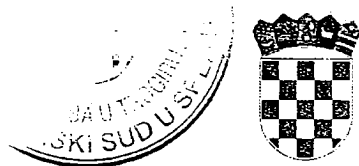
POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotne stranke, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude..

DNA:

- tužitelju
- tuženiku
- u spis

RECEIVED
JAN 3 1967
LIBRARY

REPUBLIKA HRVATSKA

ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

OSIGURANJE

18 PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU
21000 SPLIT, Obala kneza Branimira 15OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U TROGIRU
primljeno: neposredno - poštom

08. 06. 2016

obično-preporučeno i pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kn Ovlašteni službenik:

dani: 14 -0/- 2016

Org. jed.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
i
RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca Vicka Prančića kao predsjednika vijeća, Nataše Jerković kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća te Denis Pancirov - Parcen, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu, Split, Obala kneza Branimira 15, OIB:84397956623, kojega zastupa punomoćnica Vjera Špika, dipl. pravica kod tužitelja, protiv tuženika Brodotrogir d.d. Trogir, Put Brodograditelja 16, OIB:02610134628, kojega zastupa punomoćnica Ljubinka Batinica, dipl. pravica kod tuženika, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Trogiru (sada Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru) poslovni broj P-66/10 od 16. svibnja 2014., u sjednici vijeća održanoj dana 19. svibnja 2016.,

presudio je:

Odbija se djelomično žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Trogiru (sada Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru) poslovni broj P-66/10 od 16. svibnja 2014. u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 85.041,56 kuna sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 4. veljače 2010. do isplate.

riješio je:

Ukida se prvostupanjska presuda u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 293.585,63 kuna sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 24. siječnja 2011. do isplate i u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku da isplati tužitelju iznos od 85.041,56 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 4. veljače 2010. do isplate, te iznos od 293.585,63 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 24. siječnja 2011. do isplate, sve po kamatnoj stopi koja je poblje navedena u izreci te presude, dok je za više traženi tijekom kamata tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Žalbu je podnio tuženik pobijajući prvostupanjsku presudu u dosuđujućem dijelu zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” br. 53/91 - 25/13, dalje: ZPP) s prijedlogom da se u tom dijelu presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete koju trpi isplatama invalidske mirovine svojemu osiguraniku Vicku Radiću, bivšem radniku tuženika, kod kojeg je invalidnost nastupila uslijed povrede na radu za koju je odgovoran tuženik. Zahtjev se odnosi na isplate:

- iznosa od 85.041,56 kuna, za dospjelu naknadu štete u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. siječnja 2010.,

- iznosa od 293.585,63 kuna iz osnove jednokratne naknade (kapitalizirane štete) obračunate za dalje razdoblje tj. od 1. veljače 2010. pa nadalje.

U postupku nije bilo sporno:

- da je kod osiguranika tužitelja Vicka Radića, i ujedno bivšeg radnika tuženika, nastupio gubitak radne sposobnosti kao posljedica ozlijede na radu,

- da je rješenjem tužitelja od 23. rujna 1999. osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu od 1. rujna 1999. koju mu tužitelj i isplaćuje,

- da je u ranije vođenoj parnici koja je među istim strankama pravomoćno okončana presudom P -267/06 od 12. veljače 2007. tužitelj, iz iste pravne osnove, ostvario naknadu štete za razdoblje koje prethodi ovom utuženom.

Uz prednje nesporne činjenice prvostupanjski sud je na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, među ostalim, utvrdio i sljedeće činjenice:

- osiguranik tužitelja je zadobio ozljedu na radu, zbog posljedica kojih mu je priznato pravo na invalidsku mirovinu, prigodom obavljanja poslova i radnih zadataka kod tuženika kao njegovog poslodavca i to izvršavajući radne zadatke na stroju - cirkularu,

- do nezgode je došlo uslijed propusta poslodavca u provođenju mjera zaštite na radu budući da na tom stroju - cirkularu nisu postojale odgovarajuće zaštitne naprave koje je bio dužan osigurati,

- da je isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku, u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. siječnja 2010., tužitelju nastupila šteta u iznosu od 85.041,56 kuna.

Prednje činjenice imaju uporište u sadržaju provedenih i valjano ocijenjenih dokaza pa iste kao pravilno utvrđene prihvaća i ovaj sud. Navedena činjenična utvrđenja nisu dovedena u sumnju žalbenim navodima jer se po pitanju tih činjenica žalba svodi samo na neobrazloženo - uopćeno isticanje žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Kod tako utvrđenih činjenica pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na naknadu štete za iznos od 85.041,56 kuna a koju je tužitelj pretrpio isplatama invalidske mirovine svojemu osiguraniku Vicku Radiću u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. siječnja 2010. Naime, prema odredbi čl. 160. st. 1. tada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 102/98 i

dr., dalje: ZMO), Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u tom zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja. Prema odredbi stavka 2. tog članka naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog zakona obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to, među ostalim, i novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti. S druge strane pasivna legitimacija i odgovornost tuženika temelji se na odredbama čl. 161. ZMO prema kojima Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe (st. 1.), dok je odredbom st. 3. toga članka propisano da za štetu odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, kakav slučaj je ovdje ostvaren.

Kako u ovom dijelu nisu osnovani žalbeni razlozi koje ističe žalitelj, niti su ostvareni žalbeni razlozi na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP), na temelju čl. 368. st. 1. ZPP je valjalo djelomično odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i u tom dijelu potvrditi pobijanu presudu.

S pravom, međutim, žalitelj osporava pobijanu presudu u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za iznos od 293.585,63 kuna iz osnove jednokratne naknade (kapitalizirane štete) obračunate za dalje razdoblje tj. od 1. veljače 2010. pa nadalje.

Na podnošenje takvog zahtjeva, kako to pravilno smatra i prvostupanjski sud, tužitelj je ovlašten na temelju odredaba iz čl. 160. st. 3. i 4. ZMO koje propisuju mogućnost da se zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje.

Prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev za naknadu kapitalizirane štete, obračunate za dalje razdoblje tj. od 1. veljače 2010. pa nadalje, temeljeći utvrđenje o visini ove štete jedino na izračunu od 17. ožujka 2010. kojeg je izradio sam tužitelj. Taj sud, pri tome, smatra pravno neodlučnim prigovore koje je tuženik isticao na tužiteljev izračun što obrazlaže stavom da taj izračun predstavlja javnu ispravu u smislu čl. 230. st. 1. ZPP radi čega bi na tuženiku bio teret dokaza na okolnost nepravilnog izračuna a na koju okolnost tuženik sudu nije predlagao dokaze.

Izložena ocjena prvostupanjskog suda s procesnog gledišta nije pravilna jer je, u konačnici, rezultat pogrešnog poimanja pravila o teretu dokazivanja a što je u konkretnom slučaju, u pogledu utvrđenja o visini kapitalizirane štete, moglo utjecati na pravilnost pobijane presude. Time je, na što i žalitelj opisno ukazuje, ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP, u vezi čl. 221a i čl. 230. ZPP i to zbog sljedećih razloga.

Prvenstveno je neprihvatljiv zaključak prvostupanjskog suda da tužiteljev izračun visine kapitalizirane štete predstavlja javnu ispravu u smislu čl. 230. st. 1. ZPP. Naime, samo javna isprava, odnosno isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu, dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, sukladno odredbi čl. 230 st. 1 ZPP, a istu dokaznu snagu, prema st. 2. iste odredbe, imaju i druge isprave koje su posebnim propisima u pogledu dokazne snage izjednačene s javnim ispravama.

Odredbom čl. 160. st. 4. ZMO propisan je način izračuna kapitalizirane štete na način da se „ta svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske

matematike koje utvrđuje Zavod". Ova odredba, a niti bilo koja druga odredba ZMO ili bilo kojeg drugog zakona, ne daje tužiteljevom izračunu visine kapitalizirane štete značenje javne isprave u smislu čl. 230. st. 1. ZPP pa stoga, suprotno shvaćanju prvostupanskog suda, ta isprava ne tvori predmnjevu istinitosti i ne dokazuju istinitost onoga što se u njoj potvrđuje. Slijedom prednjeg nema mjesta ni zaključku da bi na tuženiku bio teret dokaza za obaranje rečene predmnjeve.

Zbog navedenih razloga je na temelju odredbe iz čl. 369. st. 1. ZPP valjalo ukinuti prvostupansku presudu u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za naknadu kapitalizirane štete i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanskom sudu na ponovni postupak u kojem će otkloniti opisanu procesnu povredu i donijeti novu zakonitu odluku.

U Splitu, 19. svibnja 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vicko Prančić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Zlata Brdar

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZAMIO
OD 04.02.2010. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 1

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE	OSNOVICA	DANI	STOPA	SVOTA KAMATA
04022010 - 31122010	85.041,56	0331	14,0000 % GODIŠNJA P.	10.796,70
01012011 - 30062011	85.041,56	0181	14,0000 % GODIŠNJA P.	5.903,92
01072011 - 31072015	85.041,56	1492	12,0000 % GODIŠNJA P.	41.714,58
01082015 - 31122015	85.041,56	0153	8,1400 % GODIŠNJA P.	2.901,70
01012016 - 30062016	85.041,56	0182	8,0500 % GODIŠNJA P.	3.404,21
01072016 - 31122016	85.041,56	0184	7,8800 % GODIŠNJA P.	3.368,92
01012017 - 30062017	85.041,56	0181	7,6800 % GODIŠNJA P.	3.238,72
01072017 - 31122017	85.041,56	0184	7,4100 % GODIŠNJA P.	3.176,64
01012018 - 30062018	85.041,56	0181	7,0900 % GODIŠNJA P.	2.989,89
01072018 - 31122018	85.041,56	0184	6,8200 % GODIŠNJA P.	2.923,72
01012019 - 03042019	85.041,56	0093	6,5400 % GODIŠNJA P.	1.417,04
UKUPNO KAMATE MIO :				81.836,04

NASTAVAK
KAMATA:

RGB: SRED: RAZDOB:

GLAV:

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 04.02.2010. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 2

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE

OSNOVICA DANI STOPA

SVOTA KAMATA

SVOTA GLAVNICE	:	85.041,56
SVOTA KAMATA	:	81.836,04
SVEUKUPNI DUG MIO	:	166.877,60

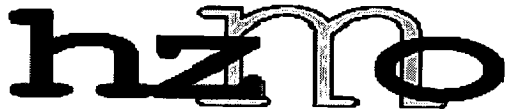
RGB:

SRED:

RAZDOB:

GLAV:

KRAJ
KAMATA:

Područna služba u Splitu
Obala kneza Branimira 15
Odjel pravnih, kadrovskih i općih poslova

Klasa: 140-01/08-29/93
Ur.broj: 341-18-07 11-19-51
Split, 09.04.2019.g.

FINA
Regionalni centar SPLIT

Mažuranićevo šet. 24b
21000 SPLIT

Poštovani,

U privitku Vam dostavljamo Prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku

NACELNICA:

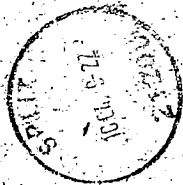
Biserka Reić, dipl. iur.

**HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE**
PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU

140-01/08-29/93

POŠTARINA PLAĆENA HP-u d.d.
U SORTIRNICI
21200 SPLIT

198

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI SERTAR SPLIT

12.04.2019

POSREDOVANJE
POSREDOVANJE

FINA

REGIONALNI SERTAR SPLIT

Ustavno Pravo 24.5

21000 Split

140-01/08-29/93